

... Koroška v sliki ... čistilna naprava v MPI ... Koroška trgovina na dobri poti ...
... ledena pravljica za kralja Matjaža ... vonj po pomladi ...

PREPIH

2/X • februar 2000 • cena 250 SIT • Poština plačana pri pošti Ravne na Koroškem

KOROŠKI ČASOPIS

PREŽIH V OČEH HOTULJCA

d.d.
**ZAVAROVALNICA
M A R I B O R**

UGODNO: KASKO ZAVAROVANJA MOTORNIH VOZIL
NOVO: POTRESNO ZAVAROVANJE

SGP KOGRAD **IGEM** d.d.

BETON d.o.o. Dravograd
GRADBENA OPERATIVA KOROŠKE d.o.o. Ravne
GRADNJE d.o.o. Slovenj Gradec
INŽENIRING d.o.o. Dravograd
PRODAJNI CENTER d.o.o. Dravograd

prevent

ZAGOTOVLJENO ZADOVOLJSTVO

PROSTOVOLJNA ZDRAVSTVENA ZAVAROVANJA

KAZ

Prerado se zgodi, da se kaj pripeti.

TUJINA

V tujini ste na službeni poti, na obisku, kot turist na počitnicah ali na potovanju.

Ko potujete sami, z družino ali v skupini se še prerado zgodi, da je treba
poiskati zdravniško pomoč.

Z dodatnim prostovoljnim zavarovanjem **TUJINA A** lahko zavarujete plačilo
nujnih zdravstvenih storitev, prevozov in zdravil v tujini, tudi na Hrvaškem.

Zavarovanje pomeni previdnost, previdnost pa je mati modrosti.

VZAJEMNA
zdravstvena
zavarovalnica

MESEC KULTURE

"Ti, tale Prešernov Frenkl je bil ful odštekan tip!
Ne kužim, zakaj ga tista frajerka Džuli ni šmirklala!"

KULTURA IN REVŠČINA SI DELITA PRVO MESTO NA LESTVICI POPULARNOSTI

Februar je zaradi manjšega števila dni posebej priljubljen pri revežih, zaradi kulturnega praznika pri amaterskih in profesionalnih kulturnih delavcih. Letošnji februar pa je obojim prinesel grenak okus. Reveži morajo namreč skromne denarce razdeliti še na dodatni dan, kulturniki pa svojo dejavnost razpotegniti še na ostale mesece, saj je pravzaprav vse leto kulturno leto.

Od obeležitve smrti našega himnopisca do dvestoletnice njegovega rojstva se bodo odvijale po vesoljni državi takšne in drugačne kulturne prireditve. Nekatere bodo zagreti amaterji pripravili iz čistega veselja, druge bodo podprli sponzorji, posebej izbrane bo sofinanciralo ministrstvo za kulturo iz državnega proračuna.

Menda odločitev o izbiri na razpis prispelim prošnji še ni dokončna. Komisiji bo delo olajšala Svetlanina zavrnitev dvomilijonske "prešerne" nagrade. Za ta delež bo več amaterskih skupin prepevalo slavo priznani umetnici in razveselilo brezštevilne množice z zastojnskimi predstavami.

Treba je posnemati ljubljanski muzej, ki je znano razstavo en dan odprl za reveže. Nabralo se jih je toliko, da niso uspeli priti skozi vrata. Pa so kljub temu kulturno prenesli razočaranje ob nevidenju. Do konca leta pa bo še več priložnosti, da se revščina in kultura spoprimeta za medijsko pozornost. Višek bo verjetno takrat, ko bo parlament svečano razglasil, da v državi ni več revežev, ki bi potrebovali socialno podporo. To se bo zgodilo s sprejemom zakona o nacionalni pokojnini. Če bo poslanec v euforiji montiranih pričevanj pred preiskovalnimi komisijami v razburkanem predvolilnem času sploh uspelo pripeljati zakon do sprejema.

Upanja ne smemo izgubiti. Na prireditvi ob zaključku kulturnega leta bi bilo zaželeno slišati informacijo, da v Sloveniji nimamo več podpirancev, ampak nekoliko več zaslužnih upokojencev. Naj sveta pomagavka izprosi pri vsemogočnem, da razsvetli pamet izvoljencem naroda!

TIK

V nobeni tragediji ne pokopljejo režiserja.

NIKO

Iz vsebine:

<i>Prežih v očeh Hotuljca</i>	4
<i>Koroška v sliki</i>	6
<i>Zmanjšanje emisije SO₂ v Žerjavu</i>	9
<i>Intervju: dr. Matic Tasič, župan občine Prevalje</i>	10
<i>Koroška trgovina, d.d. na novi poti</i>	12
<i>Moda: vonj po pomladi</i>	18
<i>Urejene razmere v koroški policiji</i>	23
<i>Jerca Mrzel v Dravogradu</i>	26
<i>Šport: Mislinja v znamenju skokov</i>	29
<i>Glosirana črna kronika</i>	30
<i>Vaš Prepih: Preški vrh tudi drugače</i>	33
<i>Horoskop</i>	34

Na naslovnici: Prežihov spomenik
foto: Tomo Jeseničnik, iz diateke
Koroškega muzeja Ravne

PREPIH Koroški časopis
Izdaja ČZP VORANC, d.o.o.
Ravne na Koroškem

Glavni in odgovorni urednik: Vojko Močnik
Grafična priprava: CERDONIS, d.o.o.,
Slovenj Gradec, teh. urednik Blaž Prapotnik
Tisk: Tiskarna ODTIS, Ravne
Naslov uredništva: ČZP VORANC, d.o.o.,
Ravne na Koroškem, Prežihova 24,
tel. & faks: 0602/22-999

Nenaročenih tekstov in fotografij
ne vračamo in ne honoriramo.

50 let po Vorancu

PREŽIH V OČEH HOTULJCA

Vsi Kuharji, Vorančev oče Anza, strica Lenart in Martin so bili po naravi bistri, talentirani ljudje. Niso bili bogati in premožni, saj je njihov rod izviral od "Tonija", bajte visoko pod Uršljo goro, med Kozarnico in Črnim vrhom. Vsi pa so bili zavedni, odločni Slovenci, pripravljeni tudi na žrtve za svoj narod in prepričanje. Tedaj, ko je Hotuljce vzgajala nemška, dvojezična šola.

Kuharji so v sebi nosili prirojeno, gorečo željo po znanju in spoznavanju sveta. Zaradi silne želje po znanju in pripadnosti slovenstvu so bili kljub revščini naročeni na knjige Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Knjige so jih vzgajale, tešile njihove želje po znanju, po spoznavanju sveta.

Zapečaten usoda

Komaj se je Voranc za silo naučil brati, se je vrgel na knjige. Prišel je prebirati Mohorjeve knjige, ki jih je bilo doma vse polno. In knjige so njegovo prirojeno nadarjenost, neustavljivo željo po znanju in spoznavanju sveta, samo še povečale in oplemenitile do take mere, da je začutil naravno potrebo po pisanju in izpovedi.

Ni čudno, da je Voranc nekoč rekel:

"Če ne bi bilo Mohorjeve, ki sem njene knjige prebiral že kot deček na paši, bi nikoli ne bil postal pisatelj, "Prežihov Voranc"."

Voranca se starejši Hotuljci spominjajo kot enega izmed štirih Prežihovih sinov: Lojza, Voranca, Gustlna in Anzana, ki so bili vsak zase nekaj posebnega.

Kuharjeva družina je živela v veliki stiski in siromaštvu. Brez strehe nad glavo se je pomikala iz enega najemniškega stanovanja v drugo. Bili so grofovski najemniki, ki so živeli od krvavih žuljev svojih rok.

V pismu Francu Albrehtu, leta 1920, je Voranc zapisal:

"Odgojen sem bil v veliki bedi in truda polnem delu, od zore do mraka. V težkem, morečem vzdušju in stalnem strahu in trepetu pred grofovskimi oskrbniki. Ta strah in moreče vzdušje sta morila moje roditelje in se počasi polasčala in prehajala tudi na nas, otroke. S tem se je zapečatila naša usoda za vse življenje!"

Vorančevemu očetu se je s pomočjo brata Lenarta-Vužnika posrečilo kupiti Prežihovo bajto in zemljo šele 20 let po Vorančevem rojstvu. Potem, ko jo je že več kot 20 let, kot najemnik, obdeloval.

Za drugačno oblikovanje Voranca je bilo takrat že prepozno. Bridke, hude izkušnje siromašnega najemniškega otroka so v mladosti v njem že zapustile neizbrisne sledi in v njem prebudile socialni čut: odpor proti brezobzirnemu oduštvu in izkoriščanju malih, preprostih ljudi, ki nimajo drugega, s

čemer se lahko preživljajo, kot svoje roke. Vse svoje življenje je posvetil boju za socialne pravice za boljše, pravičnejše življenje malih kmetov, bajtarjev, najemnikov in delavcev. Težavam in trpljenju izkoriščanih malih, delovnih ljudi je posvetil tudi vsa svoja napisana, nesmrtna dela.

Voranc je bil že v šoli nekaj posebnega, zato mu je učitelj Ajholzer zmeraj dajal drugačne, težje spise za pisati, kot drugim učencem. Povsod je nosil s seboj knjige ali časopis in čital. Tudi kadar je med vožnjo po cesti šel pred vola ali kravami, je čital. Ljudem se je to zdelo smešno, očeta je pa jezilo. Vendar se Voranc za vse ni nič kaj dosti zmenil.

Beg in boj na tujih tleh

Hotuljci so o Vorančevem revolucionarnem in pisateljskem delu zelo malo vedeli. Vedeli so, da je komunist, "prekocuh", ki želi spremembe v državi. Vedeli so, da je moral zato pobegniti čez mejo in bil obsojen na večletno robijo. To pa je bilo tudi vse.

Njegov beg čez mejo je bil prava senzacija, ker si je pred begom vzel in sposodil iz blagajne "Bratovske skladnice" nekaj denarja. Zaradi tega so ga obdolžili, da je denar ukradel in ga nikoli ni vrnil. To trditev nekateri zlonamerno še sedaj ponavljajo.

Resnica je, da je Voranc denar vrnil. To lahko trdim, ker vem, da sta moj oče Anton Gorenšek, Vužnik in stric Alojz Gorenšek, Volen, večkrat ilegalno odšla čez mejo v Avstrijo, odkoder sta prinesla denar za vrnitev dolga in za življenje Vorančeve družine. Življenje v predvojni Jugoslaviji kljub strankam in demokraciji ni bilo rožnato. Davki so se kopicili, ljudje zadolževali, dela ni bilo. Brezposelnost je vladala. Kadar je bilo zelo hudo, so se ljudje spomnili Voranca, rekoč: "Le počakajte, da pride Voranc. Tedaj bo bolje. Prej ne bo!"

O Vorančevih knjigah v Kotljah dolgo ni bilo ničesar slišati. Jaz sem dobil v roke najprej "Požganico". Bilo je tisti dan, prvega septembra 1939, ko je Nemčija napadla Poljsko. takrat me je pred župniščem ustavil župnik Serajnik.

"Ti, Rok, počakaj malo! Ti bom nekaj prinesel."

Odšel je v župnišče in se vrnil s knjigo v roki.

"To je Požganica, ki piše o koroških bojih po prvi svetovni vojni. Spisal jo je tvoj zlahtnik Lovro Kuhar, Prežihov Voranc. Preberi jo pazljivo, ker so pred nami spet hudi in za slovenski narod zelo pomembni časi. V knjigi piše tudi o tvojem dediju, očetu in tvojih stricah, zato bo zate še posebej zanimiva. Skrij jo, nikomur je ne kaži. Predvsem pa nikomur ne povej, da sem ti jo jaz dal!" V Kotljah kmalu ni bilo hiše, kjer ne bi imeli te knjige ali je vsaj prebrali. Hotuljci so knjigo, kakor tudi poznejše, sprejeli različno. Večina je bila zadovoljna in je pisanje odobraval. Posebno veselji so bili tisti, ki so se pozitivno prepoznali. Slabše so reagirali tisti, ki se niso prepoznali v najboljši luči. Med drugo svetovno vojno Hotuljci o Vorancu skoraj niso slišali. Vedeli so le, da živi v Ljubljani. To, da so ga zaprli Italijani in predali Nemcem, sploh ni bilo znano.

Nekje sredi leta 1945 pa se je po Kotljah razvedelo, da je Voranc živ in se bo kmalu vrnil v Kotlje, kjer bo odslej živel pri Prežihu. Tistega dne, ko se je po tolikih letih izgnanstva in druge svetovne vojne resnično vrnil, ga je pri Volenovi bajti, ob cesti iz Kotelj na Ravne, pričakala velika množica okoliških kmetov. Ko je stopil iz avtomobila, je obstal na cesti in molče gledal rojake. Kmetje so ga ogovorili in vprašali:

"No Voranc, kako si kaj?"

In je odgovoril: "Vesel sem, da sem živ tukaj med vami, da je minilo. Bilo je strašno. Človeka nevredno! Zato mi ne zamerite, če vam roke ne morem dati. Sram me je, da sem človek!"

Kako je Prežihov Voranc postal revolucionar svetovnega formata, je bolj malo znano. Ve se, da je tik pred prvo svetovno vojno odšel iz Kotelj v Trst. Sam je nekoč v neki domači družbi omenil:

"V Trst sem odšel z namenom, da grem v Ameriko. Prišlo pa je drugače. Medtem, ko sem v Trstu čakal na ladjo, ki bi me odpeljala v Ameriko, sem se nepričakovano srečal in spoznal z nekaterimi najvidnejšimi voditelji komunistične internacionale, ki so bili takrat v Trstu na tajnem sestanku. Z Ameriko potem seveda ni bilo nič."

Naj bo, kakor hoče! Drži pa, da je Prežihov Voranc takoj po vrnitvi iz Trsta dobil doma od takratnih avstroogrskih oblasti oznako "PV" (Politisch verdachtig!) Politično sumljiv! To je bil tudi razlog, da so ga takoj po mobilizaciji leta 1914 poslali v kazensko četo in da se je kmalu znašel na krvavem Doberdolu, odkoder je pobegnil k Italijanom.

Vem tudi, da je bil Prežihov Voranc silno zainteresiran za izid naših poveljnih pogajanj v Parizu za Koroško. Nekoč me je poklical in mi dal neke papirje, rekoč:

"To sem poslal naši delegaciji v Pariz, da ji bo v pomoč. Maksimalni in minimalni program naše meje z Avstrijo je. Sestavljen je tako, da poteka meja s kote na koto."

Maksimalni program je zajemal Veliko zvonar (Klek, Grossglockner) in je potekal po Visokih in Niskih Turah do Vildona pri Gracu. Potem je zajemal Gradiščansko, kjer so Hrvati, vse do skupne meje s Čehoslovaško.

Minimalni program se je držal današnje narodnostne meje z najvišjo točko na Svinji planini pri Djekšah na Avstrijskem Koroškem. Oba programa je sam sestavil. Pozneje sem ta dokument odstopil Benu Kotniko, Lubasu, ki ga je dal Koroški osrednji knjižnici na Ravnah.

V svojih Kotljah

Po vojni smo vsi mislili, da bo Voranc kmalu odšel v Ljubljano ali Beograd. Pa je ostal na svojem Prežihovem vrhu, pri Prežihu. Vidno je bil zagrenjen, toda o tem ni nikoli govoril. Le tu in tam je potožil, da je bolan in ne more napisati tega, kar si je zamislil in kar ima že skicirano na papirju. To bi bil največji slovenski roman, "Pristrah".

Zelo aktivno pa se je po vojni Voranc vključil v življenje rojstnega kraja, njegovih Kotelj, ki jih je poleg podobe Uršlje gore, pod katero ležijo, in podob ljudi, hotuljskih rojakov, nosil povsod, kamorkoli ga je zanesla njegova revolucionarna pot.

Prežihov vrh je postal prava romarska pot ljudi od blizu in daleč, ki so dan za dnem prihajali k Vorancu po nasvete, iskat pomoč ali samo zato, da ga vidijo.

Ko sem mu povedal, da se širijo govornice, da bo oblast zaprla župnika in dala podreti cerkev, me je odpeljal na vrh k lipi, odkoder

Lovro Kuhar - Prežihov Voranc

je najlepši pogled na Kotlje in cerkev. Vprašal je:

"Kaj vidiš pred seboj?"

"Kotlje, hotuljsko vas," sem mu odgovoril.

"In kaj vidiš sredi vasi?"

"Cerkev."

"Ali je lepa? Ali paše na sredo vasi," je rekel.

"Seveda! Pa še kako," sem odgovoril.

"No, vidiš. Kar pomiri se in vsakemu povej, da cerkve nikoli ne bomo podrli, župnika ne bomo zaprli! Ljudem je treba pustiti to, kar imajo. Kaj drugega jim nimamo dati. Če pa bo še kdo govoril take stvari, mu povej, da ga boš naznanil, pa bo hitro mir."

Dokler je po vojni Vorancu zdravje dopuščalo, je v Kotljah požrtvovalno delal povsod, kjer je bila njegova pomoč potrebna. S svojim vplivom je pri obveznih oddajah preprečil marsikaj hudega in neumnega, kar

Voranc je bil zelo skromen in zelo pošten človek. Zanimal se je za vse! Pred vojno je večkrat prišel k nam. Mama ga je imela zelo rada, ker je bil tako skromen. Spominjam se, da je sedel kar k peči in kar tam jedel, tako kakor domači.

Vedno je imel s seboj knjige. Če sta z očetom kaj peljala, je oče šel pred kravami in zadaj Voranc s knjigo ali časopisom.

O svojih knjigah je rekel: "Beri in misli, pa boš vedel in spoznal, o kom sem pisal, kdo je kdo v romanu Jamnica in drugih!"

so doživljali ljudje drugod, kjer so morali ponoči eksercirati, ker niso izpolnili obvezne oddaje.

Preprečil je razdelitev posestva Šrotnek v Podgori agrarnim interesentom, pravtako razdelitev župnijske zemlje. Preroško je videl naprej v bodočnost Kotelj.

Nekega dne leta 1947 smo se zvečer peš vračali po takratni makadamski cesti z Raven v Kotlje. Voranc se je ustavil na sedanjem velikem (Hrvatovem) križišču in dejal:

"Zdaj me pa malo poslušajte. Škoda bo, ker naše lepe Kotlje kmalu ne bodo več take, kot so sedaj. Postale bodo veliko naselje, malo mesto. Tukaj, kjer stojimo, bo križišče asfaltiranih cest na vse kraje. Proti Rimskemu vrelcu in Gori, proti Ravnam in Slovenj Gradcu. Število ljudi se bo pomnožilo. Mnogo jih bo prišlo od drugod sem k nam." Že danes je njegova preroška napoved uresničena.

Voranc je bil tudi vnet zadržnik. Pokazal mi je pismo, ki mu ga je napisal Miha Marinko, in mu ponudil položaj ministra za zadržništvo, za kmetijske obdelovalne zadruge. Pokazal mi je tudi odgovor, kjer se je pisno zahvalil za ponudbo in jo odklonil z besedami:

"Lepa hvala za povabilo. Toda ker ne potrebujete mojega znanja, ampak samo moje ime za že vnaprej izgubljeno in zavoženo stvar, vaše ponudbe ne morem sprejeti in se vam zanjo lepo zahvaljujem!"

Voranc je bil prijazen, dobrodušen mož. Rad je imel Hotuljce. Rad je obiskoval preproste, kmečke ljudi, bajtarje in delavce. Rad se je z njimi razgovarjal, jih tolažil in jim dajal pogum. Pri teh razgovorih si je tu in tam zapisal kakšno značilno narečno besedo ali stavek. To mu je prišlo pozneje prav pri pisanju knjig.

Za Kotlje je veliko storil in doprinesel, osebno s svojim delom, posredno s svojim vplivom in veljavo.

Nekoč, leta 1948 je bil Voranc zelo slabe volje. Dolgo me je molče opazoval, potem pa je rekel:

"Dobro si zapomni, kar ti bom povedal. Ko bom umrl, bodo na moj grob vedno prihajali ljudje. Če ne domači, pa tuji. Na grobove tistih, ki me preganjajo, zapostavljajo in si želijo, da me ne bi bilo, pa nikogar ne bo!" Žal je le prehitro prišlo leto 1950, in kar v začetku leta žalostna vest, da je Voranc v Mariboru umrl. Veličastnega pogreba se je v Kotljah udeležilo nad 5000 ljudi. V grob so ga na ramah ponesli kmetje in bajtarji, njegovi sošolci in vrstniki. Vencev je bilo toliko, da so prišli na vsak grob na pokopališču po trije.

Voranc si je želel biti pokopan pri Prežihu, na vrhu pri lipi, odkoder je prekrasen pogled na Uršljo goro, Kotlje in Pohorje. Kjer je danes njegov spomenik, z obrazom obrnjenim proti ljubljenskim Kotljam.

Rok Gorenšek

Koroška v sliki

Kmetijsko svetovalna služba, svoj sedež ima v Dravogradu, je tudi v tej zimski sezoni organizirala vrsto tečajev in predavanj za kmete, posebej za kmečke žene in dekleta. Z marcem bodo dejavnost zaključili, saj se pričnejo dela na polju. Letošnjemu izobraževanju so dodali najaktualnejša vprašanja sedanjega časa, kot so zakonodaja, ki ureja kmetijsko turistično ponudbo, pa vse o predelavi mesa in vse o registraciji dejavnosti, ki postaja danes vse bolj aktualna. Na posnetku Kristla Valta so udeležene kuharskega tečaja na Muti.

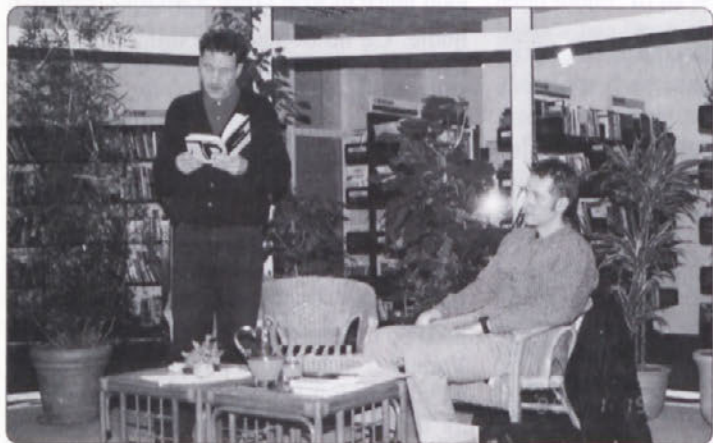

Rdeči križ Slovenije, območna enota Radlje ob Dravi, skozi vse leto pomaga ljudem v stiski. Vsi, ki pomoč dobe, se zelo razveselijo, ko na njihova vrata potrkajo prijazni aktivisti, še bolj veseli pa so, kadar je z njimi prijazna, vedno razumevajoča Cveta Razdevšek. Cveti pa ob razdeljevanju paketov rade volje pomagata Sandi in Miran, varovanca iz VDC - ja na Muti, enote centra za socialno delo Radlje. Tako je bilo tudi tokrat, ko so z moko, sladkorjem, oljem... razveselili ljudi na Kapli in Remšniku.

Posnetek: TRV

V radeljski knjižnici je potekal eden lepših literarnih večerov sezone ne tem območju. Tu se je predstavilo kar osem avtorjev, ki so v minulem letu objavljali svoja literarna dela v pri Likosu v Mariboru. Ob tej priložnosti so predstavili dve zajetni številki lanskega tovrstnega zbornika, pod skupnim naslovom "Sledi ostanejo". Ob takšnih večerih in pisanju res ostanejo lepe sledi, ki bi drugače verjetno potonile v pozabo. Posnetek Kristl Valt

Knjižnica Ksaverja Meška v Slovenj Gradcu je tudi letošnjega januarja gostila različne prireditve, med drugim predstavitev študentske založbe ŠOU in knjižne zbirke Beletrina, ko se je predstavil Darko Žlebnik z romanom Prešuštvo, ter potopis v sliki in besedi z naslovom S kolesom po Izraelu, z gostjo Natašo Mithans.

Posnetka: Stanko Hovnik

V stisnjenih prostorih mučke knjižnice je v zimskih popoldnevih in večerih živahno in prijetno za najmlajše. Tu knjižnica organizira ure pravljic, prikazovanje diapozitivov in podobne privlačne aktivnosti. Predvsem pa, ustvarjajo tudi otroci sami, risanje in izdelovanje raznih igračk je sestavni del dela v tej mali knjižnici.

Posnetek Kristl Valtl

Velika večina organizacij društev upokojencev si poleg temeljne dejavnosti, torej medsebojne pomoči in povezanosti, zna urediti tudi rekreativni in ustvarjalni ritem svojega življenja. Tako gredo h kraju najrazličnejši krožki, večerna srečanja v obliki ustvarjanja koristnih izdelkov. Na Muti, denimo, so izdelovale rože, Radeljčanke so gnetle glino, v Vuzuenici menda najlepše pečejo, in še dolg je seznam takšnih dejavnosti. Precej časa namenjajo upokojenci tudi primernim športom in rekreaciji, poletni čas pa je pretežno namenjen izletom.

Posnetek Kristl Valtl

Kulturni praznik so slovesno obeležili po vseh koroških krajih. Tako tudi v Mežici, kjer je bila med drugim v prostorih občine razstava tečajnic risanja na svilo in udeleženk študijskega krožka "Rože, rože, rože". Razstavljeni izdelki so bili sami unikatni, narejeni z veliko mero domiselnosti in estetike.

Posnetek Aleksander Praper

Na šoli s prilagojenim programom, ki je enota osnovne šole Muta, so na pobudo srednje šole na Muti, njenega šiviljskega oddelka, zlasti pa s pomočjo učiteljice Silve BELČIČ in Alenke BRIŠNIK v okviru projektnih dni izdelali projekt: PRIDI, IZDELAJ, ODNESI. Tako je osnovnošolska mladež od petega do devetega razreda s pomočjo dijakin tekstilne šole Muta ter ob pomoči velikodušnega sponzorja, ki je daroval blago, trgovine Šipek iz Vuzenice, ukrojila, urezala in sešila prekrasne okrasne blazine. Vsak šolarček si je izdelal eno in jo, kot prijeten in lep spomin, odnesel domov.

Posnetek: TRV

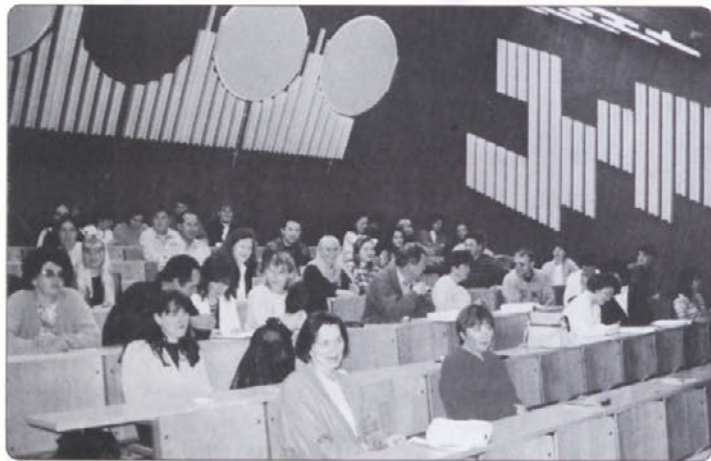
Petrol je konec januarja na Ravnah na Koroškem uradno odprl nov bencinski servis, ki je sicer že konec lanskega leta pričel obratovati na lokaciji stare bencinske črpalke. Novi servis s 25 iztekalnimi mesti ima tudi posebno stezo za tovornjake in prostorno samopostrežno trgovino, v kateri je na voljo tudi avtomat z s toplimi napitki. Tradicionalni otvoritveni "ček prijaznosti" je Petrol tokrat namenil Sožitju, društvu za pomoč duševno prizadetim.

Posnetek Miro Petek

V galeriji prim. dr. Staneta Strnada v Slovenj Gradcu sta razstavljala svoja dela Ernest in Erik Sivec, umetnika iz avstrijskega Wolfsberga. Njune korenine segajo v Slovenj Gradec, kjer se je pred sto leti rodil njen oče in ded, ki pa mu ni bilo dano, da bi se po selitvi še kdaj vrnil v rodni kraj. Tako pa sta mu s svojimi deli sin in vnuk izkazala spoštovanje v kraju njegovega rojstva in zgodnje mladosti.

Posnetek Stanko Hovnik

40 let uspešnega dela je Ljudska univerza Ravne na Koroškem svečano obeležila v gostišču Delalut v Dobji vasi. Sodelavci, poslovni partnerji, prijatelji in znanci so ob tej priložnosti prisluhnili umetniški besedi in pesmi treh M (Mitji Šipku, Matjažu Pikalu in Milanu Kamniku), kot je te koroške ustvarjalce duhovito predstavil direktor Ljudske univerze Franc Juričan. Na fotografiji je eden od razredov Ljudske univerze Ravne.

Borci Zidanškove brigade, med njimi tudi borci iz koroške regije (na sliki), so letošnjo obletnico ustanovitve brigade proslavili v Mariboru. Posnetek Stanko Hovnik

V začetku februarja so v prostorih slovenjgraške Galerije likovnih umetnosti predstavili dokumentarec o petih slovenjgraških mestnih slikarjih (Bogdan Borčič, Franc Berhtold, Karel Pečko, Jože Kramberger in Jože Tisnikar). Film so pod mentorstvom profesorja Andreja Makuca leta 1998 posnele tri dijakinje slovenjgraške gimnazije, Jolanda Timošek, Eva Cepec in Ana Gligorevič. Na predstavitvi je spregovorila tudi kustosinja Milena Zlatar.

V Mislinji so tik pred kulturnim praznikom svečano odprli nove prostore knjižnice. Pri-sotne je nagovoril minister za kulturo Jožef Školč, posebno zadovoljstvo ob veliki pridobitvi pa sta izrazila tudi župan Mislinje Mirko Grešovnik in direktorica Knjižnice Ksaverja Meška Slovenj Gradec, pod okrilje katere sodi tudi mislinjska knjižnica, Alenka Waltl. Posnetek Franc Jurač

PREŽIHOVI DNEVI 2000

Razstava Nataše Prestor: Motivi s Koroške
14. 2.- 6. 3. 2000, Likovni salon

Ustvarjalnost bratov Kuhar

Pozdravni govor: županja Ivana Klančnik

Predavatelji: dr. Jože Pogačnik, dr. Zinka Zorko, dr. Mirko Križman, Janez Mrdavšič, Mirko Osojnik
18. 2. 2000, ob 17. uri v Koroški osrednji knjižnici

O koroški literaturi

Predavatelji: Andrej Makuc, Tone Turičnik, Miran Kodrin
22. 2. 2000, ob 11. uri v Koroški osrednji knjižnici

Knjižne presoje

24. 2. 2000, ob 17. uri v Koroški osrednji knjižnici

V kulturnem programu sodelujejo dijaki Gimnazije Ravne na Koroškem in Milan Kamnik.

Pred dobrim desetletjem je topilnica v Žerjavu emitirala v zrak dobrih 5900 ton SO₂, letos bo emisija znašala nekaj več kot 300 ton

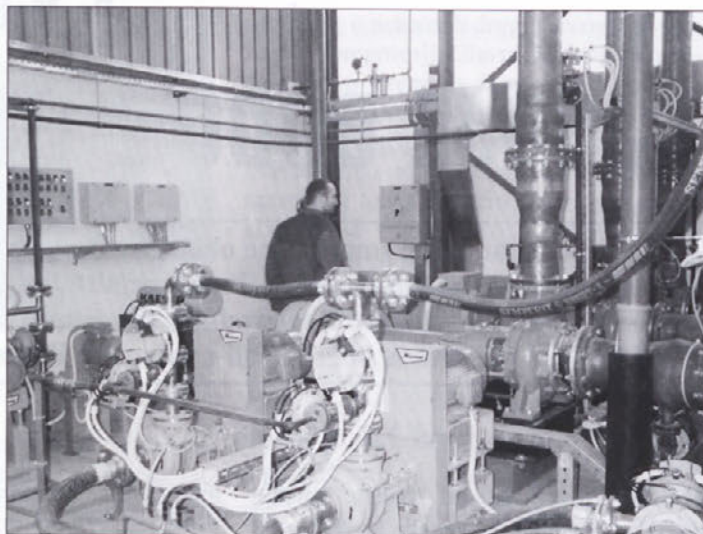
V Zgornji Mežiški dolini bo zrak poslej čistejši

V družbi Rudnik Mežica MPI, Metalurgija, plastika in inženiring v Žerjavu, ki edina v državi predeluje stare akumulatorske baterije, so kot uvod v letošnje leto odprli čistilno napravo, s katero bodo znatno zmanjšali onesnaženost zraka z žveplovim dioksidom. Onesnaževanje zraka iz industrijskih virov je eden od 55. osnovnih okoljskih problemov, ki jih opredeljuje Nacionalni program varstva okolja, zato je ta pridobitev pomembna tudi z nacionalnega vidika.

Do postavitve razžvepljevalne naprave je žerjavška topilnica v zrak spuščala povprečno 1450 miligramov žveplovega dioksida v kubičnem metru zraka, za topilnice svinca pa so predvidene mejne vrednosti 800 miligramov žveplovega dioksida v kubičnem metru. Zdaj bo v Žerjavu onesnaženost znatno pod to zakonsko mejo.

Pred letom 1990, ko so v topilnici še imeli primarno proizvodnjo - to je pridobivanje svinca iz rude oziroma koncentratov -, so letno emitirali v zrak tudi do 5900 ton SO₂, v zadnjih letih povprečno 700 ton, zdaj se bo emisija vrtil okrog 300 ton SO₂ na leto. V MPI, kjer je zdaj zaposlenih 150 delavcev, letno proizvedejo med 14 tisoč in 16 tisoč ton svinca. "Družba MPI s predelavo izrabljenih svinčevih akumulatorjev nadaljuje tradicijo pridobivanja svinca skozi stoletja na ekoloških temeljih in je s svojo dejavnostjo zgleden primer na področju zbiranja sekundarnih surovin v industriji. Naše ministrstvo bo še naprej stalo ob strani odgovornemu podjetništvu, ki z zmanjševanjem obremenjevanja okolja sledi ciljem trajnostnega razvoja in v skrbi za človekovo zdravje in kvaliteto okolja zagotavlja hitrejšo gospodarsko rast ter večjo konkurenčnost slovenskega gospodarstva," je ob otvoritvi v Žerjavu dejal dr. **Boris Šuštar**, državni sekretar v Ministrstvu za gospodarske dejavnosti, ki je skupaj z direktorjem družbe MPI Mirkom Kretom tudi odprl to napravo. "Pred tremi leti smo pripravili sanacijski program naše topilnice in osrednji del tega programa je prav čistilna naprava. Projekt, ki smo ga izdelali leta 1997, je temeljil na tem, da zadostimo zakonsko postavljeni meji, vendar je naprava projektirana tako, da lahko zadovolji tudi zahtevam ostrejših zakonodaj in je z dodatno naložbo mogoče te vrednosti še znižati. Celotna investicija je veljala okoli 340 milijonov tolarjev, od tega smo leta 1998 prejeli 180 milijonov državnih sredstev, ki jih je prispevalo ministrstvo za gospodarske dejavnosti, ostalo pa so krediti in lastna sredstva. Z vsemi ekološkimi investicijami bomo v naši topilnici dosegli ekološke norme, ki veljajo v svetu," pravi **Mirko Kret**.

V MPI so se odločili za čistilno napravo, ki temelji na mokrem kalcit-

Pogled od zgoraj: sodobna čistilna naprava za razžvepljevanje dimnih plinov

nem postopku, ki ga pri čiščenju plinov uporabljajo tudi v šoštanjski termoelektrarni. Uporabili so tehnologijo, ki sta jo razvila Esotech in inštitut Jožef Štefan.

Na kratko: pline, ki prihajajo iz tehnološkega procesa, z vodno prho ohlajajo in ko je plin ohlajen na okoli 50 stopinj celzija, prehaja v vodni stolp, kjer ga prhajo z apnenim mlekom. Sadra, ki je stranski proizvod čiščenja, nadaljuje pot na kontinuirni sušilni stroj, dimni plin pa je za tem treba dodatno segreti, da se plin do izhoda v ozračje ne rosi. Ta naprava je projektirana na povprečno 20 tisoč kubičnih metrov plinov na uro.

Mirko Kret pravi, da bo sadra, ki bo kot stranski produkt razžvepljevanja nastajala v tej čistilni napravi, imela svojo uporabnost, na leto pa nastalo okoli tisoč kubičnih metrov sadre.

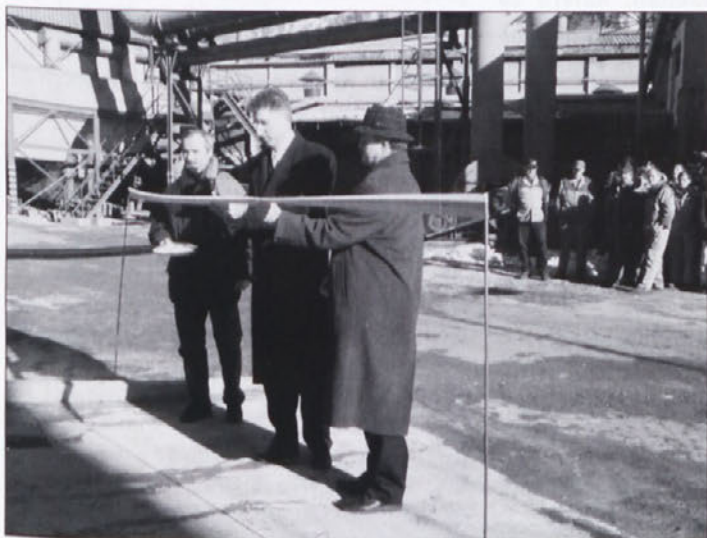
"V začetku je predvideno odlaganje sadre skupaj z ostalimi odpadki, takoj ko bo znana njena kakovost, pa načrtujemo, da bi z manjšo dodatno naložbo lahko dosegli, da bi jo uporabljali v gradbene namene. Počakati moramo na rezultate, kakšna bo kvaliteta sadre, kar bo znano po obdobju poskusnega obratovanja. Mislimo pa, da bi jo lahko uporabljali v sosednji tovarni gradbenih materialov. Treba je dodati, da smo s spremembo tehnologije, boljše delovno disciplino in zamenjavo vreck v filterih dosegli, da je naše okolje v zadnjem času znatno manj obremenjeno s prahom. Zakonodajja predpisuje, da lahko v ozračje spuščamo 10 miligramov prahu v kubičnem metru plina, trenutno je naša emisija 1,3 do 1,4 miligramov v kubičnem metru plina in zaradi tega bodo tudi produkti, ki bodo nastajali v čistilni napravi, toliko čistejši."

Drug in pomemben del ekološke sanacije družbe MPI pa je novo odlagališče metalurških odpadkov, ki nastaja v bližini tovarne in bo predvidoma končano do maja letošnjega leta. Mirko Kret pravi, da bo naložba v odlagališče veljala 180 milijonov tolarjev, za sanacijo odlagališča na Glančniku, ki je v zaključni fazi reaktivacije, pa so odšteli dodatnih 60 milijonov tolarjev. Skupaj s čistilno napravo bo MPI v zadnjih letih v ekološke naložbe torej namenil okoli 580 milijonov tolarjev. Na Glančnik bodo peljali metalurške odpadke predvidoma le še enkrat, za tem bodo sanirali tudi še preostali del tega odlagališča.

Žlindra in umetne mase bodo na novem odlagališču tudi fizično povsem ločeni, načrtovana zmogljivost odlagališča pa je več kot 73 tisoč kubičnih metrov, kar bi naj zadostovalo vsaj za 15 let odlaganja. Odpadke za odlaganje bodo ustrezno pripravili na tovarniškem dvorišču, odlaganje pa bo potekalo kampanjsko, kar pomeni, da bodo na mesec ali dva organizirali odvoz odpadkov in jih sproti prekrili z inertnim materialom in premičnimi folijami. Na ta način bodo skušali čim bolj zmanjšati izcedne vode in dostop vode na to odlagališče.

Ko bodo z odpadki odlagališče zasuli do višine, ki je predvidena v projektu, pa bodo ta del odlagališča dokončno prekrili s folijo in tudi takoj reaktivirali. Žlindra in umetne mase bodo fizično ločene, izcedne vode bodo zbirali že na odlagališču in bodo speljane v dolino, kjer jih bodo večinoma uporabili za pripravo teh odpadkov. Ostale vode pa bodo očistili in jih uporabili v proizvodnji.

(mp)

Trak sta prerezala Mirko Kret, direktor družbe MPI, in dr. Boris Šuštar, državni sekretar v ministrstvu za okolje in prostor

Dr. Matic Tasič:

LJUDJE BODO Z OBČINO ZADOVOLJNI

Leto dni po ustanovitvi samostojne občine Prevalje so zastavljeni načrti že rodili prve večje sadove, ki so jih občinska uprava, občinski svet in župan predstavili javnosti v posebni številki lokalnega časopisa. Na Prevaljah so v tem času dogradili telovadnico in zasadili temeljni kamen za dom starostnikov... Načrtov je veliko, in predvsem o teh smo se pogovarjali z županom Prevalj, dr. Matcem Tasičem.

Najprej: katere so po vašem mnenju bistvene prednosti za Prevalje in okolico, ki ste jih pridobili po oblikovanju nove občine?

Vprašanje je postavljeno mnogo preširoko. V zakonu, kjer eden izmed partnerjev nima besede oziroma je sleherna njegova pobuda neuslišana, je sigurno prednost, da ta zakonec kaj naredi zase in po svoje, ker se pač prej ni mogel dogovoriti. Mogoče primerjava ne bo prav razumljena, vendar je v njej precej resnice.

Konkretne prednosti gotovo so. Na Prevaljah ste jih poudarjali pred referendumom o samostojni občini in po njem...

Danes razmišljati o prednostih, o katerih smo se veliko pogovarjali v dneh, ko smo se borili za samostojno občino, verjetno ni več tako aktualno. Prav pa je, da povem, da so se mnoga naša pričakovanja uresničila. Res je, da ni lahko, je pa tudi res, da kar se dogovorimo, in dogovorimo se lahko, tudi storimo. In tega ni treba spraševati večjega in mogočnejšega sosedu, ni se več treba bati in zgubljeni energije za prepričevanje in politiko, odločitve lahko sprejemamo strokovno, se do njih demokratično opredeljujemo... in ni več vprašanje preglasovanja močnejšega.

Prevladuje torej ocena, da je bila odločitev za samostojno občino pravilna?

Vsekakor je veliko prednosti, so pa tudi pomanjkljivosti, oziroma dejstva, ki so z delitvijo nastala in o katerih se bomo morali korektno in strpno pogovarjati. Menim, da je večina občanov občine Prevalje prepričana, da je bila odločitev za samostojnost pravilna, da tako mislijo tudi krajanje vasi in krajevnih skupnosti izven Prevalj kot centra, da je zastopanost v svetu in organih takšna, da zagotavlja pokritost interesov vseh občanov in vseh okolij. Problemi in vprašanja posameznikov in manjših skupin so v majhni občini jasneje izraženi, imajo večjo težo in je večja možnost rešitve, kot v velikih siste-

mih. Čuti se pripadnost občini in razumevanje ter podpora prizadevanjem občinske uprave.

Začetek in postavitve delovanja občine je zanesljivo zahteven projekt. Kako ste uspeli organizirati delo in zagnati svoje prve projekte?

Ob tem, da smo zaključili pogajanja okoli delitve in delitvene bilance, da smo evidentirali premoženje občine, ustvarili normalne delovne pogoje občinski upravi, ki smo jo morali kadrovsko primerno zastaviti, smo uspeli formirati občinski svet in organe sveta tako, da je svet kooperativen, da usklajevanje pogledov na rešitve posameznih problemov ni problem, vsled česar občinski organi in svet delujejo v skupnem interesu za čim boljšimi rezultati, v skupno dobro vseh in cele občine. Sodelovanje med strankami, ki so zastopane v občinskem svetu, je dobro in dnevna politika ne vpliva na operativnost tega najvišjega organa v občini. Vse to je dober temelj za funkcioniranje občine tudi v naslednjih letih in verjamem, da bo naša občina uspešna, zanimiva za podjetnike in obrtnike in da bodo občani z njo zadovoljni.

Zadovoljstvo dajejo rezultati. Katere so torej konkretne pridobitve občine na posameznih področjih v lanskem letu?

Konec leta 1999 smo izdali Prevaljske novice, in v njih v strnjeni obliki, podkrepjeno s fotografijami, povzeli in prikazali delo in dosežke prvega leta samostojne občine. Prav je, da o njih seznanite tudi bralce Prepiha, saj mnogi o vsem verjetno niso seznanjeni.

Dokončali smo nekaj začetih investicij. Naj v prvi vrsti omenim dokončanje športne dvorane, ki smo jo prevzeli v fazi izgradnje, z vsemi dolgovi, tako da smo res lahko ponosni, saj smo jo v celoti zgradili sami iz sredstev občine in ministrstva za šolstvo in šport. Dvorana je takšna, kot smo jo hoteli, saj je za tretjino večja, kot nam jo je namenila bivša skupna občina.

Dr. Matic Tasič, župan Občine Prevalje

Zasadili smo lopate za Dom za starejše občane Na fari, gradnja se je začela. Pri aktivnostih za začetek gradnje tega doma je bivša skupna občina resnici na ljubo odigrala pomembno vlogo. Verjamem, da bomo gradnjo vodili tako, da jo bomo skupaj z Ministrstvom za delo družino in socialne zadeve ter občinami Črna na Koroškem, Mežica in Ravne na Koroškem zaključili še v letu 2000.

Precej dela ste opravili na področju komunalne dejavnosti, uredili nekaj cestnih odsekov...

Na področju komunalno cestnega gospodarstva smo rekonstruirali cesto od Kolmana do Šentanela, spodnji del nas čaka v tem letu, začeli in smo tik pred zaključkom del na cesti v centru Leš, položili smo kar nekaj asfalta, ki je bil na dolgu iz prejšnjih let, urejevali, barvali in obnavljali objekte in okolico, tako da upam, da Prevalje počasi dobivajo podobo urejenega kraja. Sanirali smo streho na cerkvi sv. Bolfenka na Lešah

ter uredili drenažo okoli tega pomembnega kulturnega spomenika. Skupaj s Komunalnim podjetjem LOG smo nadaljevali plinifikacijo nekaterih delov Prevalj. Težko je vse povedati, verjetno sem kaj zelo pomembnega tudi izpustil, pa boste še sami pogledali v Prevaljske novice.

Pravite, da Prevalje pridobivajo podobo urejenega kraja...

Ponosni smo, da so Prevalje ohranile podobo, ki so jo po posameznikih in društvi gradile dolga desetletja, in ki so odraz življenja kraja in občine. Pri tem mislim na dosežke v kulturi in športu; tudi to je izkaznica Prevalj. Prav je, da povem še to, da smo našemu velikemu krajanu, dr. Francu Sušniku, pisatelju, kulturniku odkrili v parku na Prevaljah doprni kip, se mu na ta način oddolžili in ga postavili za vzgled.

Start občine ocenjujete torej za uspešen. Kateri pa so Vaši bistveni načrti za naprej?

Govoriti o načrtih za razvoj Prevalj je lahko. Načrtov je namreč veliko, saj je tudi potrebnih veliko. Bo pa pri samem izvajanju novih investicij treba biti racionalen glede obsega in finančne zahtevnosti vsake posamezne, saj vemo, da je občina Prevalje pridedovala precejšen primanjkljaj iz delitvene bilance, iz naslova v skupni občini začetih in nepo-

Prevalje (foto: Tomo Jeseničnik)

ravnanih investicij, in poleg vsega še razsulo komunalne infrastrukture, v katero se zadnjih nekaj let načrtno ni vlagalo, čeprav bo mogoče kdo trdil obratno. Nobene izmed planiranih investicij na področju Prevalj bivša skupna občina ni gradila ali izvajala na račun proračuna skupne občine, ampak le na kredo morebitne nove samostojne občine Prevalje. In vse to poravnava še danes. Tudi to bomo postorili.

Kaj od tega bo storjeno v letu 2000?

V letu 2000 bomo očistili proračun predvsem v smislu realnega in racionalnega planiranja in ko bodo poravnane vse obveznosti za nazaj, bomo v naslednjih letih lažje načrtovali. Vsekakor bomo nadaljevali in dokončali ter tudi finančno zaprli vse začete investicije, nadaljevali z izgradnjo doma sta-

rostnikov, o nekaterih drugih stvareh pa sem že prej spregovoril. Glavni cilj mojega mandata vidim v tem, da damo občini podobo, da jo naredimo prepoznavno, prijazno občanom in zanimivo za naložbe podjetnih. Izdelati moramo strategijo oziroma smernice razvoja, k temu usmerjati planske in druge akte ter se v to usmerjati z izvedbenimi občinskimi odloki. V kolikor mi uspe združiti in povezati interese občanov in jih podati v skupnem planskem razvojnem dokumentu, bo to največ, kar si kot župan želeli upam.

In kaj bi kot župan še želeli sporočiti javnosti?

Ali pri tem mislite na občane občine Prevalje ali na vse bralce Prepiha? Prvim bi se najprej zahvalil za ustvarjalnost in dobro voljo v preteklem letu. Le tako smo uspeli postoriti vse to in še več in verjamem, da bomo s podobno zagnanostjo vseh, občinske uprave in občinskega sveta in vseh občanov, nadaljevali tudi v tem letu. Bo težje, zato pa potrebujemo več razumevanja. Samo v soglasju so cilji uresničljivi. Bralcem Prepiha pa bi rad povedal, da je bila odločitev prebivalcev Prevalj in okolice za samostojno občino pravilna. Zdaj sami planiramo in delamo, in vse, kar naredimo, naredimo v občini Prevalje. In postorili bomo vse, kot bomo sami želeli.

V. Močnik

VAŠA POT DO ZNANJA

LJUDSKA UNIVERZA

R A V N E N A K O R O Š K E M

Prežihova 24

Tel. 0602 285-073

Ljudska univerza Ravne Vas vabi, da se vključite v program: **VISOKA UPRAVNA ŠOLA - 1. letnik**

Pogoj: končana V. stopnja izobrazbe

Prijavite se lahko do 8. marca 2000 na obrazcu št. 1.71/1, ki ga dobite brezplačno v tajništvu Ljudske univerze Ravne. Vpis je v skladu z razpisom MŠŠ.

Hkrati Vas vabimo, da se vključite v različne tečaje in seminarje, ki jih prirejamo.

AKTUALNO: TEČAJ ZA VODENJE MOTORNIH ČOLNOV

Pokličite nas na tel. številko: (0602) 285 073 ali pa se oglasite osebno na Ljudski univerzi Ravne, Prežihova ul. 24, vsak dan od 7. - 15. ure.

Oskrba Dravograd, Ponudba Radlje in Zila Slovenj Gradec so se povezale v novo družbo z imenom Koroška trgovina d.d.

Združeni v enotno podjetje bodo večali tržni delež

Prav napovedan prihod poslovnega sistema Mercator na Koroško je spodbudil že dalj časa načrtovano združitev treh koroških trgovskih podjetij. Oskrba, s sedežem v Dravogradu, ki je na Koroškem skrbela za veleprodajo, Zila Slovenj Gradec, ki je skrbela za Mislinjsko dolino, in Ponudba Radlje, ki je skrbela za zgornjo Dravsko dolino, so se zadnji mesec minulega leta spojile v enotno podjetje, ki je s prvim januarjem tudi formalno začelo delovati pod imenom Koroška trgovina, delniška družba.

Kot nam je povedal predsednik uprave nove družbe Vinko Poderžan, je bila ideja o združevanju koroških trgovskih podjetij živa nekaj let. V zadnjem letu so tekli pogovori o združitvi petih koroških trgovskih podjetij, in sicer Jamnice Prevalje, Korotana Ravne, Zile Slovenj Gradec, Ponudbo Radlje in Oskrbo Dravograd. Kasneje sta Jamnica in Korotan odstopile od ideje, tako da so na skupščinah podjetij sklep o spojitvi podjetij v novo družbo z imenom Koroška trgovina sprejeli delničarji treh podjetij. Za predsednika uprave je bil imenovan Vinko Poderžan, dosedanji direktor Oskrbe, in z njim smo se pogovarjali o vizijah in načrtih te delniške družbe za leto 2000.

Prvi korak k uveljavitvi nove družbe je bila otvoritev trgovskega centra Zipo v Slovenj Gradcu. Kako se je center prijel in kakšno bodo naslednji koraki?

"Nov prodajni center na Celjski cesti v Slovenj Gradcu dosega zastavljene rezultate. Zelo zadovoljni smo z odzivom kupcev. Razmišljamo celo o tem, da bi obstoječo ponudbo razširili. V prodajnem centru, katerega dejavnost je zelo pestra, saj lahko v njem potrošniki kupijo vse, kar potrebujejo - od živilskega do tehničnega blaga, je tačas zaposlenih okoli 30 delavcev. Veliko pozornost smo namenili ponudbi zelenjave in sadja ter mesnih izdelkov. Za prihodnje pa: trudili se bomo, da ohranimo obstoječi tržni delež, ki se na Koroškem giblje med 40 in 50 odstotki. V načrtu imamo tudi širjenje maloprodaje. Obeta se odprtje dveh novih trgovin. Ena bo najverjetneje v Dravogradu, v njej bomo prodajali čevlje, saj sedaj Dravograd nima mestu primerne trgovine z obutvijo.

Obsega veleprodajnih poslov ne bomo spreminjali. Tudi delavcev ne bomo odpuščali; ta čas je v Koroški trgovini zaposlenih okoli 350 delavcev. Nekaj več kot deset prodajaln, ki so zdaj nerentabilne, pa bomo najverjetneje organizirali na drugačen način. Tukaj imamo

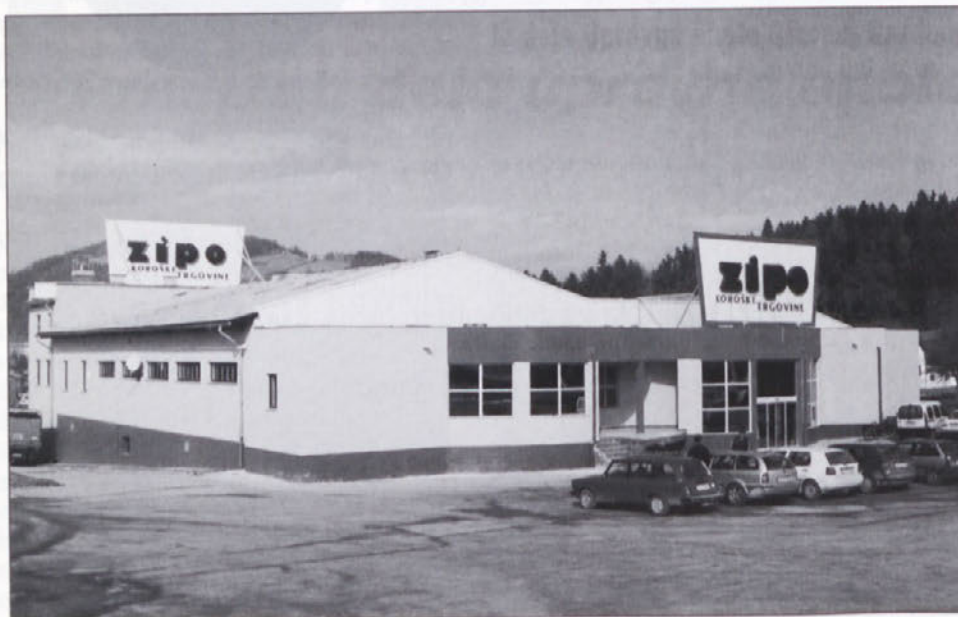

Vinko Poderžan, predsednik uprave podjetja Koroška trgovina d.d.

odprtih več možnosti. Ena od njih je, da jih bomo ponudili v najem ali odkup zaposlenim. Če ne bo interesentov, jih bomo prodali ali dali v najem drugim zainteresiranim posameznikom oziroma pravnim osebam."

Vinko Poderžan je v pogovoru tudi potrdil, da je združitev delno tudi odgovor na pričakovan Mercatorjev prihod. Druga poanta je v tem, da so koroška podjetja z združitvijo želela dokazati, da so sposobna skupnega nastopanja na trgu. Poderžan meni, da je povezovanje trgovin na nivoju regije nujno, saj le to po njegovem mnenju omogoča preživetje manjšim trgovskim podjetjem. Meni tudi, da so se odločili za pravo pot, saj kapitala ne bodo vlagali v prevzeme, temveč v razvoj. Od konkurence, naj bo to Mercator ali Spar, pa pričakujejo pošten odnos.

Kot je še poudaril predsednik uprave Koroške trgovine, gospod Vinko Poderžan, se bodo sami trudili, da bodo konkurenčni vsem trgovskim podjetjem, ki so že napovedala svoj prihod ali bodo šele prišla na Koroško. Letni promet delniške družbe Koroška trgovina naj bi predvidoma znašal okoli deset milijard tolarjev. Načrtujejo pa, da bo firma že prihodnje leto dajala pozitivne rezultate, predvsem na področju dividend.

Trgovski center ZIPO v Slovenj Gradcu je prvi tovrstni na Koroškem

Jasmina Detela

Snežni gradovi kralja Matjaža

Ledena pravljica za spečega kralja

Na ravnici v Podpeci so ekipe iz snega napravile prekrasne gradove, nekateri med njimi so bile prave mojstrovine, ki se jih ne bi sramovali niti pravi arhitekti. Gradove je 45 ekip iz cele Slovenije gradilo v čast in oblast kralju Matjažu, ki se je pogreznil v Pečice pred 500 leti. Po izročilu še vedno prebiva v votlini pod Peco, ljudje pa pravijo, da se bo nekoč, ko ga bo njegovo ljudstvo potrebovalo, spet prebudil.

Pravzaprav se prebuja že osem let. Vsako leto ga iz dolgoletnega spanca skušajo zdriniti graditelji, ki iz snega, vode, šibovja in ledu zanj gradijo gradove. V njegovo čast in oblast mu je letos pod Peco njegovo ljudstvo spet pripravilo ledeno pravljico. Ekipe so garale od jutra do večera in se trudile iz snega sezidati čim lepše gradove za njegovo veličanstvo.

Naloga ni bila lahka, saj so za gradnjo lahko uporabljali le žage, lopatice in seveda roke. Na sončni ravnici pri okrepčevalnici Matjaž je vladalo pravo tekmovalno vzdušje. Snežni zidarji so iz velikanskega kupa snega s sanmi odvažali sneg na dodeljen prostor in ga z rokami, vodo in orodjem pretvarjali v umetnine, skicirane na načrtih. Motile jih niso niti nizke temperature, termometer je kazal okoli štiri stopinje pod ničlo.

In ko se je pozno popoldne pojavil kralj Matjaž ter si ogledal prizorišče dogajanja, je bil zelo presenečen. Njegovi novi domovi, ki so jih iz snega naredili tlačani, so bile tudi zanj presenečenje. Med dekleti, ki jih je bilo v ekipah kar nekaj, si je izbral Alenčico in si v njenem spremstvu ogledal umetnine.

Letošnjo prireditev si je po besedah Julije Marošek iz podjetja A.L.P. Peca, ki je skupaj z občino Črna in okrepčevalnico Matjaž organiziralo, ogledalo okoli dvatisoč obiskovalcev. V naslednjem tednu pa vsaj trikrat toliko. Obiskovalci, ki so ocenjevali gradove, so za najlepšega izbrali Zmajev grad savinjsko koroške ekipe Big Bang. Na drugo mesto so uvrstili Štrudli, tretja pa je bila ekipa En ajmer bule.

Vsekakor gre največja zasluga da je dogodek uspel graditeljem, ki si kar osem ur vztrajali na snegu in obiskovalcem, ki so s svojim prihodom dokazali, da nobena pot ni pretežka in noben napor pretežak. Najlepše je bilo zvečer, ko so v gradovih zažarele bakle in nekje v ozadju se je v spremstvu Alenčice in drugih domišljjskih bitji sprehajal kralj Matjaž, zadovoljen z snežnimi gradovi, ki mu jih je zgradilo njegovo ljudstvo. Domišljija je vsaj en dan postala resničnost. Pozno zvečer se je njegovo veličanstvo vrnilo v svoje sobane pod Peco, kjer bo spalo vse do prihodnje zime, ko ga bodo že devetič zapored zdramili snežni graditelji.

Jasmina Detela

Fotografije: Zlatka Strgar

NAPISANA ČRKA OSTANE
LITTERA SCRIPTA MANET

grafični studio

- ✓ grafično oblikovanje
- ✓ priprava za tisk
- ✓ grafični filmi
- ✓ barvni izpisi format A2

Sele - Vrhe

SLAVNOSTNO OB KRAJEVNEM PRAZNIKU

V prvih dneh novega leta so krajanje Sel in Vrh praznovali krajevni praznik - enajsti januar, kot spomin na njihovega najbolj poznane krajana, župnika in pisatelja Franca Ksaverja Meška, katerega življenjsko delo v zadnjih letih dobiva vse večji kulturni pomen. Z njegovim imenom se širi tudi ime našega lepega podeželskega kraja pod Uršljo goro na obrobju Slovenj Gradca, ki se v zgodovinskih virih prvič omenja leta 1408.

Na dan praznika je delegacija PVS Sele-Vrhe na pokopališču pri cerkvi Sv. Roka položila venec na grob vzornika.

Krajevni praznik so slavnostno proslavili v domu krajanov. V izredno prijetnem vzdušju je v skoraj dveurnem kulturnem programu sodelovala vrsta uglednih gostov, med njimi slavnostni govornik, prof. Tone Turičnik, umetnica Jerca Mrzel ter pevca Marijan

Smode in Maja Pur.

Od domačinov so na prireditvi sodelovali pevci MPZ Ksaver Meško, učenci in učenke OŠ Sele-Vrhe ter ansambel Rosa, ki je popestril prireditev in ji dal poseben čar. Izbran kulturni program je dosegel poglobitveni namen prireditve, prijetno druženje vseh krajanov, od najmlajših do najstarejših. Program je spretno povezoval domačin Danijel Vunderl.

Teško je opisati prijetno vzdušje in ponos staršev ob nastopih njihovih otrok, ki so pod vodstvom učiteljic Danijele Herlah, Sonje Matves, Inge Lužnic, Maje Pur, Hedvike Vranjek in ravnatelj Tomislava Klemenčiča potrjevali sloves in ugled šole na Selah, ki je bila v lanskem letu vključena v program devetletnega izobraževanja.

Kot vedno so lepo zveneli zapeti stih pevcev MPZ Ksaver Meško, ki bodo drugo leto praznovali 35-letnico organiziranega delovanja. Ta jubilej uvršča zbor med najstarejše moške pevske zборе v Sloveniji, vsekakor pa je najstarejši v Mestni občini Slovenj Gradec.

Po kulturnem delu prireditve sta podžupan Mestne občine Slovenj Gradec Bogdan Kutin in predsednik PVS Sele-Vrhe Peter Pungartnik prerezala slavnostni trak na novo zgrajenega centralnega ogrevanja doma krajanov. V prijetno ogrevanem domu so bili vsi obiskovalci prireditve skromno pogoščeni z dobrotami, ki so jih pripravile krajanke v organizaciji Nade Bošnik in gasilcev PGD Sele-Vrhe.

Pravilnost izbire dneva krajevnega praznika, posvečenega spominu na velikega prednika, potrjuje veliko število obiskovalcev prireditve, ki so do zadnjega kotička napolnili

Po zapeti himni MPZ Ksaver Meško se je slavnostno pričelo praznovanje krajevnega praznika v domu krajanov na Selah

dvorano doma krajanov.

Z obiskom prireditve in skromnimi besedami po končani prireditvi so krajanje pozitivno ocenili nekoliko večji posluš občinskih struktur za hitrejši razvoj podeželja in aktivnejšo vlogo članov vaše skupnosti. Med pridobitvami v letu 1999 je treba posebej omeniti asfaltiranje nove etape ceste proti Vrh, izgradnjo mostu preko potoka Selčnica pri Apačniku, nakup novega orodnega vozila za PGD Sele-Vrhe, za katerega so krajanje prostovoljno prispevali del finančnih sredstev, podpis pogodbe za izgradnjo odseka ceste proti Blatniku in izdelavo zaključnega projekta etažnega lastninjenja krajevnega doma.

Krepitev pomena združevanja krajanov in slavnostno obeleževanje krajevnega praznika mora v naslednjih letih dobiti še večji pomen med krajanje in v širši skupnosti, saj s tem prispevajo k promociji kraja, v katerem se je v lanskem letu pričel izvajati projekt celostnega razvoja vasi in podeželja. Brez si je težko predstavljati turističen razvoj kraja.

Peter Pungartnik

Poseben čar prireditvi so z lepo pripravljenimi nastopi prispevali učenci OŠ Sele-Vrhe, pod vodstvom učiteljice in pevke Maje Pur

Iz dela Upravne enote Slovenj Gradec:

Približati delo upravne enote državljanom

Slovenjgraška upravna enota deluje na območju občin Slovenj Gradec in Mislinja. Na tem območju živi nekaj več kot 21 tisoč prebivalcev. **Matjaž Zanoškar**, načelnik upravne enote Slovenj Gradec je na novinarski konferenci - prisoten je bil tudi prof. dr. Gorazd Trpin, državni sekretar ministrstva za notranje zadeve in vodja Urada za organizacijo in razvoj uprave, ki je v Slovenj Gradcu predstavil reformo državne uprave z vidika vključevanja Slovenije v Evropsko unijo - povedal, da si od ustanovitve leta 1995, ob skoraj enaki številčni zasedbi, prizadevajo delo UE približati državljanom in jim zagotoviti hitrejšo in kvalitetnejšo opravljanje postopkov.

V Slovenj Gradcu so med prvimi v Sloveniji občanom svoje storitve ponudili po internetu, prizadevajo pa si tudi pridobitev certifikata kakovosti ISO 9002. Ena od stalnih prizadevanj za boljše delo je tudi izobraževanje zaposlenih. V povprečju se vsak delavec trikrat letno udeleži organizirane oblike izobraževanja, poleg tega pa se izobražuje ob delu devet delavcev.

Lani so v Upravni enoti Slovenj Gradec obravnavali 67.340 zadev, kar je v primerjavi z letom prej za sedem odstotkov več upravnih zadev. Na področju denacionalizacije je nerešenih še 53 zahtevkov, od tega 40 na področju vračanje kmetijskih zemljišč in gozdov, 11 na področju povračila poslovnih stavb, stanovanjskih hiš in stanovanjskih zemljišč in 2 na področju vračila zasebnih gospodarskih podjetij. Sedem postopkov je še vedno prekinjenih zaradi ugotovitve državljanstva upravičencev. Nekaj zahtevkov ni rešenih, ker ni bilo rešeno vračilo v obliki nadomestnih kmetijskih zemljišč in gozdov. V Slovenj Gradcu opažajo več uradnih postopkov v zvezi s priznanjem statusa vojnega veterana udeležencem vojne za Slovenijo iz leta 1991.

Na področju gospodarstva, ekonomskih odnosov in razvoja je porast upravnih zadev šest odstoten. Več je tudi zadev s področja ministrstva za malo gospodarstvo in turizem.

Jasmina Detela

Medsosedski odnosi

Povezave dajejo konkretne rezultate

Nedavno srečanje delegacij obmejnih občin Dravograd in Suha na Avstrijskem Koroškem je pokazalo, da bo šlo tokrat za konkretnjša sodelovanja. Dravograjski župan **Rado Krpač** s sodelavci je imel s sogovornikom iz one strani meje, suškim županom **Gerhardom**

Visotschnigom in njegovo ekipo, pogovore predvsem o sodelovanju na kulturnem področju, pa tudi drugi (gospodarski) stiki naj ne bi ostali le na ravni prijateljskih pogovorov.

Referentka za družbene dejavnosti na občini Dravograd **Betka Kolenbrant** nam je povedala:

"To čezmejno sodelovanje je preraslo tista formalna srečanja, ki so potekala včasih. Sedaj dobiva povezava dveh občin že določene rezultate. Tako gre na kulturnem področju za dve ali tri konkretne izmenjave. Pobudniki smo srečanja pihalnih orkestrrov iz Suhe, našega Šentjanža in Brežic - krajevna skupnost Dobova. Srečanje pihalnih godb bo tako letos na Dobovi.

Kot drugo naj omenim povezovanje mednarodno priznanega okteta Suha z našimi pevci okteta Kograd IGEM. Znano je, da so do sedaj sosedje hodili na zborovsko prireditev Od Pliberka do Traberka, naši pa na njihove Suške večere. Katoliško prosvetno društvo Drava povabi na to pevsko srečanje najboljšje ljubiteljske oktete oz. skupine iz Italije, Nemčije, Madžarske, Slovaške in Češke. Dogovorili smo se, da bo letos ta prireditev najprej pri naših sosedih, naslednji večer pa v Dravogradu.

Tretja stvar pa poteka čisto na občinski ravni, kjer gre za odpiranje raznih čezmejnih projektov (šole, društvo kmetov, gasilci itd.). Medsebojno sodelovanje bo potekalo, vsaj tako upamo, v pravi smeri."

MARJAN V.

Dravograjski na obisku pri sosedih na Suhi

HERMAN KOKOL s.p.

Dolane 8, Cirkulane 2282,
Pod gradom Borl
Telefon: 062 761-200,
761-201, 761-009
Fax: 062 761-002

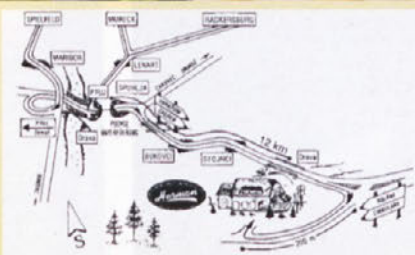
MODNO KROJAŠTVO USNJIENIH KONFEKCIJSKIH IZDELKOV

Pričakujemo vas
vsak dan
od 7.30 do 19.00 ure
v soboto
od 7.30 do 13.00 ure

Ponudba:
športna, modna in klasična
oblačila iz raznobarnega usnja
za vsakogar.
Tudi bogato vezeni vzorci.

Naše geslo:
KVALITETA - MODNI DESIGN IN UGODNE CENE!

Piše: Stanka Blatnik

Od kod, od kdaj in zakaj MANEKENKA?

Ker nas še vedno zanese v obujanje spominov na preteklo stoletje, se ustavimo pri vedno aktualnih modelih, ki poleg oblikovalcev že dolgo soustvarjajo svet mode. Manekenke postanejo v ponovnem, povojnem razcvetu mode in stilov zvezde, ki prekosijo slavo filmskih igralk. Pomembnejše od oblikovalcev, modnih hiš in podjetij krojijo novo podobo modnega sveta.

Prva manekenka se je pojavila okoli leta 1850 v Parizu, v sloveči ulici Rue de la Paix št. 7. Tam si je z nevesto najel dvosobno stanovanje angleški mojster mode Charles Frederick Worth. Ko sta se kmalu nato vzela, je znala madame Worth tako imenitno nositi obleke, da je Charles samo za njo ustvarjal posebne modele, ki jih je nato kazala v kavarnah, na bulevarjih, na dirkališčih.

Takšno "predvajanje" je prineslo Worthu slavo. Trumoma je začela prihajati elita, zlasti plemstvo, v Worthov salon, ki ga je mojster razširil za celo nadstropje. Celo razvajena cesarica Evgenija je prihajala k meri. Lepega dne je obiskal poročevalec časnika "Vie Parisienne" slovečega mojstra nove mode. Na veliko začudenje reporter ni našel v salonu le Worthove žene, marveč kar ducat mladih, zalih deklet, ki so capljale sem ter tja po salonu in prikazovale Worthove stvaritve.

"Entre de Mademoiselle Mannequin" je bilo naslednji dan debelo natisnjeno v rahlo posmehljivem modnem poročilu, ki ga je objavil poročevalec. "Prihod gospodične lutke". Beseda "mannequin" izhaja namreč iz holandske "manneken", ki pomeni možička.

Pofrancozena beseda mannequin pa je pomenila leseno lutko, na kateri so modni umetniki študirali padec gub svojih modelov in gibanje telesa. Mannequin so pravili že tistim lutkam, ki so jih oblačili v najnovejše francoske modele in jih v 17. stoletju pošiljali na ogled v Petrograd, London, Rim, Berlin in na Dunaj. Lesene lutke z gibljivimi udi, v modelih najnovejšega kroja, so pripomogle francoski modi do svetovne slave. Francoski modeli so se v evropskih mestih tako prikupili, da celo v vojnih časih nobena država ni prepovedala prevažanja lesenih lutk. Šele neizprosni Napoleon Bonaparte je tem popotovanjem napravil konec. Francoski emigranti so namreč v lutkah tihotapili svoja pisma in skrivna sporočila.

Oznaka "mannequin" iz modnega poročila v "Vie Parisienne" je vžgala. Tudi drugi francoski modni mojstri so brž spoznali, da lahko z "živimi lutkami" bolje ustvarjajo in bolje zaslužijo. Mannequin je nastopila znamenito pot skozi ateljeje Pariza in Londona, Italije in Nemčije. Tiste čase se je prvič zgodilo, da so moški pogosteje kakor ženske ustvarjali modo. Pojavile so se prve fotografije novih modelov. V Nemčiji so ustanovili prva uredništva modnih revij.

Mirno bi lahko prestavili rojstni datum "Mademoiselle mannequin" tudi v prejšnje čase. Moda v današnjem pomenu besede je nastajala pred več kot sto leti v dvornih krogih. Dvorne dame so morale nekdanjim razkošja vajenim princesam predvajati najnovejša oblačila, preden je takšna kraljevska visokost sama smuknila vanje.

Z nastopom dvajsetega stoletja se je razvijala tako tehnologija, kot tudi lepe umetnosti in športne aktivnosti. V modo je prodrla praktičnost. Modno poročilo iz leta 1928 pravi: "Elastična, vitka figura in športna skromnost v oblačenju razodevata smiselno, samozavestno duševnost". Manekenke so radi postavljali pred avtomobile, jih fotografirali v športnih hlačah med kolesarjenjem ali tenisom. Zavladalo je geslo: "Tempo". Nič več zasanjanih, hrepenečih pogledov na modnih podobah, nobenih sramežljivih gest. Raje cigareto v usta, v ozadje pa dirkalni avto.

(Povzeto po slovenski modni reviji "Maneken" iz leta 1957)

VONJ VONJ POMLADI

ERREUNO

Bleščavi prehod v novo obdobje smo preživeli v stilu neskončnega sijaja sodobnih materialov in bleščic. Eni tako, drugi bolj skromno, vsi pa smo začutili veter iz vesolja, ki je zdramil modni svet na zemlji.

Estetika na meji s kičem, umetni materiali in ponarejeni pomp bodo ostali z nami še malce časa, vse dokler svojega velikega plesa ne odigrajo tudi mlade maturantke. Nekatere se varno vračajo v romantično preteklost, druge, bolj zahtevne pa čutijo v zraku nekaj povsem novega in neznanega, nekaj, kar ni čisto od tukaj. Pri vsem tem poseganje po zgodovinskih elementih nikakor ni prepovedano, ravno nasprotno; transformirano je v novo podobo našega časa.

Igra novih materialov, leska in prosojnosti, geometrijskih oblik in mehkega padca, kontrast med starim in novim, med preteklostjo in prihodnostjo, vsi ti elementi ustvarjajo novo podobo nove elegance. Tukaj le obleka ne zadostuje. Obvezno mora biti usklajena s celostno podobo, z make upom in pričesko, s čevlji in kar je najpomembneje - z osebnostjo, ki lahko stoji za tem, kar nosi.

Svobodna izbira tokrat ni enostavna, ampak je zahtevnejša, kot kdajkoli noslej. Na prvi pogled se zdi, da je danes že kratko malo vseeno, kaj imaš na sebi. Pa ni tako. V poplavi stilov, kjer nobeden več ne prednjači, si res lahko navlečeš čudo oblačil, pri čemer pa je od vsega najpomembneje, da jih znaš tudi nositi.

BLUMARINE

DOLCE & GABBANA

GAI MATTIOLO

BYBLOS

ALESSANDRO DELL'ACQUA

MALHAS

MAX MARA

BYBLOS

PRADA

PESEM NE POZNA (OBČINSKIH) MEJA

Slovenjgraški upokojeni glasbeni pedagog **Jože Leskovar** je ob slovenskem kulturnem prazniku izdal novo pesmarico z večino priredb slovenskih ljudskih pesmi in nekaj avtorskih skladb. Tokrat je pesmarica namenjena moškim, medtem ko je bila lanska namenjena ženskim pevskim zborom.

Lepo in prav. Ampak čudno je le to, da je Slovenjgradčan iz velike mestne občine šel po finančno podporo v malo obmejno občino Dravograd, kajti pesmarico sta izdali in založili Občina Dravograd in Zveza kulturnih društev Dravograd. Mogoče mu v domačem Slovenj Gradcu pri izdajanju pesmaric dajejo le še moralno podporo, ne pa tudi finančne?

Pričakovati je, da bo Leskovar naslednjo pesmarico - za otroške pevske zборе ali mešano - izdal v občini Mislinja ali kje blizu.

NATROSIL JIH JE...

- * Sreča je vedno srečna, ni pa vedno pametna.
- * Ljudi bolj pretrese tuja sreča kot tuja nesreča.
- * Poštenost je potrošni material.
- * Pozabljivost je voda na mlin spominov.
- * Jesen ljubi pomladi.

Novinarji se ne dajo

Na nogometnem "spektaklu" na Prevaljah, ki so ga poimenovali tudi kulturni šok, saj so novinarji, direktorji, policisti in duhovniki brcali na dan kulturnega praznika, so novinarji osvojili drugo mesto. V prvi tekmi so gladko izločili policiste, ki so se za to priložnost še posebej pripravljali, organe prisile pa so "z božjo pomočjo" v boju za tretje mesto premagali še duhovniki. Prva je zgolj po spletu naključij bila ekipa, ki se je imenovala za direktorsko, dasiravno so bili v njej tudi nekateri čudni tiči.

VSE GRE - ČE LE HOČEŠ

Skupina nadebudnežev v Slovenj Gradcu je dokazala, da se dajo naprave iz skate parka v soseski S-8 mimogrede prestaviti in ovrgla trditve občinskih, ki že več kot leto dni trdijo, da to ni kar tako. Kar čez noč so nekaj naprav prestavili na kolesarsko stezo ob Homšnici, naslednji dan pa so sami udarniško očistili sneg z igrišča, naprave postavili nazaj ter veselo rolali. Večjih naprav se sicer niso lotili. Če bi šlo za stavo, pa bi jih pav gotovo tudi premaknili. Kako - o tem pa naj jih povprašajo občinski možje.

Delo za Goloba

Drago Golob, direktor družbe Kograd GOK IGEM, je ondan ob otvoritvi Petrolovega bencinskega servisa na Ravnah - kakopak, gradil je GOK - največ pozornosti namenil direktorici Petrola, ki je zadolžena za maloprodajo, **Mariči Lah**. GOK je skorajda že postal že kar hišni izvajalec v Petrolu in v tem ali prihodnjem letu se mu zagotovo ponovno obeta nekaj posla.

Zadnji dan svetovnega pokala v nordijski kombinaciji v Mislinji so obiskali tudi ptujski kurenti, ki jih je ob izteku 80-metrške skakalnice "MISLINJČANKA" z glavnim organizatorjem Viktorjem Robnikom poslikal F. Jurač. Kurenti so tako že pred pustom pričeli učinkovito preganjati zimo s koroških rovt in bregov.

ŽELELI STE, OBUPAJTE!

Naj bo Ivan ali Janez,
pleve včeraj, seje danes.

Komaj je Mogetova komisija začela ugotavljati, kako se je denar od orožarskih poslov "razdružil" z državo, že se je Ivan - Janez Janša združil s Peterletom.

SKD in SLS si prizadevata, da bi bil združiten kongres za razdružitev Slovencev meseca marca.

Vlada je očitno prepričana, da so šolniki bedaki. Kakršni osli včasih prihajajo iz šol, se bi s takšnim prepričanjem skoraj strinjal.

Profesor Janez Juhart s Teološke fakultete trdi, da "strah pred fajmoštom kot poklicnim zagovornikom resnice prikrito vzdržuje tudi družbena zlaganost", ki izvira iz komunističnega sistema. Le kdo je ta strah vcepil moji stari materi v času, ko se je o komunizmu komajda govorilo?

Topilnica v Žerjavu je dobila čistilno napravo, jaz pa idejo. Večkrat bi morale biti svečane otvoritve raznih objektov, pa bi bilo med bogatimi Korošci manj lačnih.

Stopnja rodnosti v Evropski skupnosti upada. Stopnja nerodnosti v Sloveniji narašča.

V Sloveniji cvetijo neke nove ideologije o bogu Janši in bogu Drnovšku. Minister Gregor v podobi slovenskega metropolita pa nič.

V bitko za kulturni dom bodo menda Radeljčani šli kulturno, a do konca. Do konca kulture, torej?

NAGRADNA IGRA:

POIŠČITE SE V PREPIHU

Pomlad se počasi približuje in tudi v teh dneh nadaljujemo z našo nagradno igro. Če se bo gospa na naši fotografiji prepoznala in se oglasila v prodajalni **Kmetijsko gozdarske zadruge Ledina v Mislinji**, ji bo prijazen poslovodja trgovine Marjan Sušec izročil nagrado v znesku 4.000,00 tolarjev. V teh prihajajočih pomladnih dneh pa vas pri njih čaka bogata izbira semen, vrtnega orodja in vse, kar potrebujete za spomladanska opravila.

NIHČE NI POPOLN

Ljudje postajajo ekološko ozaveščeni. Skoraj ni več najti primitivca, ki se ne bi zavedal, kako pomembna je skrb za naravo, ni več podjetja, ki ne bi p.p.s. (p.p.s. še vedno pomeni pod pritiskom sile) skrbelo, da so njegovi izdelki naravi prijazni in sploh oh in ah. Ljudje se za naravo tako trudijo, da smo celo ribiči, kot eni njenih prvih pravih in pristnih varuhov, skorajda potisnjeni na stranski tir. Pa tako vzorno zna naša mokra bratovščina skrbeti za obvodno naravo! Skoraj bi lahko rekel, da smo z naravo eno, tako pomembna nam je skrb za njeno nedotaknjenost.

No, ne vsi. Zase moram priznati, da še vedno uporabljam plastične vrečke, ki jih sicer res vedno odvržem v smetnjak, vendar - plastika je plastika. Ogromno pa je že ribičev, ki droben, ribiču nujno potreben material prinesejo v eko vrečkah, ki jih nato lepo odvržejo v prvi grm ob reki ali jezeru. Ker so vrečke naravi prijazne in razgradljive, čez dve leti o njih ni več ne duha, ne sluha.

Pa si to napako s plastiko oprostim, saj sem še stare šole in celo avto vozim prat v avtopralnico, namesto da bi ga, kot večina sodobnih naravovarstvenikov, lepo opral ob reki in mimogrede še morda zamenjal to ali ono olje ter nato za sabo pospravil. Olje v kakšno naravno odlagališče v hudourniškem potoku, drugo pa v vodo, ki vedno vse odnese.

Sicer sem pa tudi pri nekaterih drugih stvareh nekoliko čuden. Veliko potrebo, če se le da, "odnesem" domov, če je nujno potrebno, pa globoko v grmovje. Saj vem, da s takšnim ravnanjem delam naravi škodo - da tu in tam pri vsem svojem plazenju polomim kakšno vejico, morda celo pohodim kakšen list trave ali, bog ne daj, celo mravljo. A kaj si morem, takšen sem. Ne znam biti tako popoln, kot so nekateri, ki svojo potrebo redno opravljajo blizu (predvsem tujih) ribolovnih mest in čim bližje stezi do lovnege mesta, da ne bi slučajno karkoli poškodovali.

Tudi moj odnos do živali v okolici mojega "štanta" ni najbolj primeren. Namesto, da bi jih s kamnom v glavo učil, kako se morajo izogibati človeku, celo kače pustim, da naivno plazijo v moji bližini. Kdo ve, kaj je v moji podzavesti in kaj slabega bom ubogim naravnim stvarom nekoč storil, da jih tako prevarantsko navajam na človeka.

Mislil pa, da je še možnost, da postanem bolj človeški. Se bom potrudil. Do takrat se bom tolažil s tem, da nihče ni popoln.

Dajgmah

Piše: Aleksander Praper

AVTOMANIJA

Na Koroškem radiu vsako drugo soboto po 11. uri

Test

OPEL ASTRA

Iz Avtohiše Kolmanič pa smo na test dobili ravnotako petvratno Astro z 1,6 litrskim 16 ventilskim bencinskim motorjem, ki zmore 100 KM. Zmogljivosti, ki jih obljublja tovarna, to

je končna hitrost 188 km/h in pospešek do 100 km/h v 11,5 sekunde dajejo v praksi dober občutek. Avtomobil je presenetljivo tih, motor se brez težav zavrti preko 6000 vrtljajev v minuti in ima bolj prijeten glas kot sem ga pri Oplu navajen. Navor 150 Nm pri 3200 vrtljajih v minuti je nad povprečjem podobno velikih motorjev in zadošča za lagodno vožnjo brez

pogostih menjavanj prestav. Vsekakor jhe potrebno pohvaliti trdo a zelo zanesljivo podvozje, ki omogoča že skoraj športne užitke, a davek plača na slabi cesti, pa tudi tam ni slabo! Volan je dovolj neposreden, a za moj okus - napram podvozzju - pri višjih hitrostih prenehak. Zunanja oblika nanzanja Oplove smernice čistih, a skoraj škattlastih oblik. Prednji del Astre je oblikovan agresivno in daje ponoči v vzvratnem ogledalu občutek večjega avtomobila, a na zadku je oblikoval-

V tokratni izdaji Avtomanije si lahko preberete zgodovino avtomobila, ki je postal poznan kot prvi pravi ameriški športni avtomobil, ki je tokom let prerasel v legendo, ki nosi ime Corvette. Testna avtomobila sta tokrat bila Opel Astra 1,6 16V CDX in Land Rover Freelander Xe DI. Za dobro obveščenost pa smo priložili še nekaj novičk.

CORVETTE

ZGODOVINA CORVETTE

Prve Corvette so nastale leta 1953 po tridesetih mesecih razvoja. To je bil prvi ameriški avto iz steklenih vlaken, ojačanih s poliestrom, kar je bil zelo tvegan podvig, če upoštevamo, da so v Ameriki tiste dni prodali le po odstotek evropskih športnih avtomobilov, napram celotnemu tržnemu deležu osebnih vozil. V prvi seriji so naredili 315 avtomobilov. Avtomobil je bil privlačno zaobljen, na prednjem delu je pritegnila zobata kromirana maska in panoramsko vetrobransko steklo, torej takšno, ki je v enem kosu prehajalo iz prednjega v bočni del avtomobila. Po uspehih oblinah je bilo nemogoče slutiti, da je osnova prve Corvette izvirala iz skrajšane navadnega Chevorleta. Ravno zaradi neposrečenega izbora osnove in prastarega motorja, je prvim Corvetam kaj slabo kazalo. Pojavile so se številne reklamacije. Povrh vsega v vratih ni bilo oken, ampak nekakšne zavese, manjkala pa je tudi zadnja klop. Vse te pomankljivosti, ki bi jih lahko označili za otroške bolezni, so pri

Chevorletu v roku enega leta popravili. Povrh vsega je bil novi osemvaljnik V oblike bistveno močnejši, saj je razvil skoraj 200KM, napram prvotnih 150 iz šestvaljnika, kar je zadostovalo za 190 kilometrov na uro. Leta 1956 je dobila Corvette še lepotni izrez poleiptične oblike in druge barve na boku, kar še danes velja za prepoznavno rešitev. Za tako športen avto se spodobi ponuditi tudi razne

Corvette 1958

dodatke, ki oplemenitijo vozilo. Na seznamu dodatne opreme se je pojavila snemljiva trda streha, oziroma hardtop, trše podvozje, ročni menjalnik, bolj neposreden volan, keramične zavorne obloge s prisilno hlajenimi bobni. V najmočnejši izvedenki leta 1957, ki je zmogla 285 KM, je Corvetta dosegla 220 km/h in do sto kilometrov na uro pospešila v 5,7 sekunde. Konec petdesetih je pričela zmagovati na dirkah, kar se je poznalo tudi pri prodaji, ki je iz 3500 prodanih vozil leta 1956 narasla na 6400 vozil leto kasneje. Do leta 1960 so Corvetto podaljšali za četr metra in razširili za 5 centimetrov. Izboljšali so notranjost in posodobili motor. Navzven so se spremembe poznale po lučeh, ki so spredaj postale dvojne, odbijači so postali močnejši, podvozje pa še trše. To podvozje je zlahka preneslo 315 KM, kolikor jih je razvila najmočnejša različica z vbrizgavanjem goriva. Leta 1960 so prodali že 10.000 vozil, kar pa jih ni ustavilo pri sprotne izboljševanju. K novi obliki je bilo potrebno obdelati tudi motor, ki je po novem zmogel do 350 KM iz 5360 kubičnega osemvaljnika. Nekateri so se dobesečno zaljublili v novo Corvetto imenovano Sting Ray, ki je bila povsem nov avto. Dobila je močnejšo in sodob-

stingray

cem zmanjkalo fantazije. Opremljenost označuje paket CDX, kar pomeni 4 zračne blazine, ABS, el. pomična prednja stekla, ogledala, daljinsko centralno zaklepanje, potovalni računalnik, lita platišča, imitacijo lesa na armaturni plošči, radio z 6 zvočniki in upravljanjem preko volana, meglenke, ter obilno nastavljen volanov sedež in volan. Pozabili pa so na zaklepanje predala pred sovoznikom. Precej pa me je osebno motila povsem črna notranjost, ki je sicer iz dobrih materialov in natančno izdelana, a pusta. Za prijetno počutje skrbi tudi večinformacijski prikazovalnik na vrhu armaturne plošče, na katerem se prikazujejo tudi podatki z avtoradia, potovalnega računalnika, check kontrole, ura in zunanja temperatura - praktično in zoperno za tatove avtoradijev. Menjalnik je, ko se ogreje, hiter in naprem prejšnji Astri bistveno natančnejši. A muči ga prestavljanje takoj po zagonu motorja, ko je zunaj

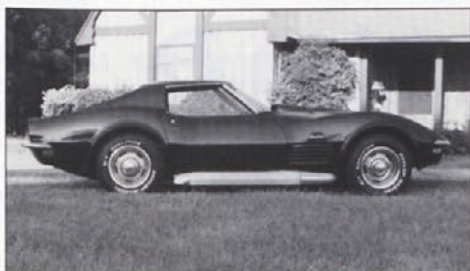

mraz - takrat je zelo trd. Prostora v Astri je povsem dovolj za 4-5 potnikov, celo peti potnik ima svoj vzglavnik, če pa tega ni, lahko izkoristite odprtino za smuči. V prtljažnem prostoru je enako prostora kot v Freelanderju, torej 370 litrov, ki jih je mogoče povečati s po tretini deljivo klopjo, največ do 1180 litrov. Pri čemer je precej plitvejši, a daljši in širši od Freelanderjevega. Končni vtis Astre je bil napram njeni predhodnjici zelo dober. Razviden je velik korak Oplo naprej predvsem v izdelavi. Pomirja tudi garancija proti rani Oplov - prerjavenju, ki pri novih modelih, seveda tudi pri Astri, velja 12 let.

Na celotnem testu je avto v povprečju porabil ugodnih 8,7 litra na 100 kilometrov. 3.137.000 SIT za Astro, kot je bila testna, kjer manjka le metalik barva in klimatska naprava, je je napram ostali nemški konkurenci ugodna cena.

stingray I

Corvette

Corvette cab

prednje dvizne luči in zadnje štiri ovalne vtisnjene v karoserijo. Lani so predstavili tudi kabriolet. Oba poganja obnovljeni V8 motor, prostornine 5,7 litra, katerega 345 konj vas popelje do sto kilometrov na uro v 4,7 sekunde. Zabave pa je konec, ko kazalec hitrosti preseže 280. Vse kaže, da so Corvette dosegle nesmrtnost, teko z zmogljivostmi, obliko in številnimi zmagami.

nejšo šasijo in zadnje posamične vzmeti. Ta model je med zbiralci najbolj cenjen. Naslednja stopnja povesti o Corveti je bil model s pogrezljivimi lučmi in izpušno cevjo speljano pod pragovi. Dolg nos in elegantna oblika sta dovolili še dovolj prostora za zasilno zadnjo klop. Prav nič pa ni bil zasilen nov "big block" motor, ki je iz skoraj sedmih litrov gibne prostornine razvil zavidljivih 425 konj. Ti iskri konjiči so z glasnim grmenjem pognali avtomobil do sto kilometrov na uro v manj kot 5 sekundah, omagali pa so šele pri hitrosti preko 230 km/h. To pa še ni bil konec superšportnika! Leta 1967 so ponudili isti motor z izboljšavami, ki je pod pokrovom skrival kar 560 glavo konjenico.

Novi ameriški zakoni o varnosti in čistem izpuhu so v sedemdesetih letih povzročili bistveno zmanjšanje moči, tako da je Corvette iz 7,4 litrskega motorja dobila samo 365 KM. V času naftne krize je prodaja upadla, kar pa zmikavtom ni preprečilo spogledovanja s Corvettami, zato so dobile serijsko vgrajeni alarm in, zanimivo, kontrolne lučke povezane ne z žičkami, ampak optičnimi, oziroma steklenimi vlakni. Leta 1973 so dobile Corvette plastične nosove, zaradi zakona o varnosti in vtisnjene okrogle luči. Istočasno pa so Američani prenehali uporabljati bruto moč motorja, kar je slavni zverini v najmočnejši izvedenki prineslo borih 275 realnih, neto konj. Konec sedemdesetih so prodali že 49.000 teh športnikov letno. 25-letnico izdelave Corvette so pri General Motorsu proslavili z jubilejno repliko indija 500. Sledil je nov redesign, ki je prinesel večje zadnje steklo in nov zadek. V kasnejših letih so Corvetto poslali na shujševalno kuro, kjer so ji odstranili kar 150 kilogramov odvečne teže. Leta 1982 je nastala peta generacija Corvette, kateri je zaradi strogih predpisov sledila že šesta, tista, ki se je večina spomni, ker je ostala oblikovno skoraj nespremenjena vse do predlanskega leta.

Ampak ostanimo pri letu 1984, ko je nastala šesta generacija. Manj agresivne linije so povzročile boljše rezanje zraka in manjšo porabo. Avtomobil je bil že skoraj cel plastičen, vključno z vzmetmi, kar je ugodno vplivalo na zmogljivosti. Vse lepo in prav, le digitalni merilniki so bili središče kritik, saj so bilo na soncu povsem nepregledni. Osemvaljni 5700 kubični motor so sproti izboljševali, čeprav v tistem času ni presegel 230 konjskih moči. Leta 1986 so predstavili roadstersko varianto, zaradi česar so morali ojačati dno in kabino. Na petintrideset letnico so izdelali 2000 coupejev, bele barve, z vso možno opremo, kar je bilo dovolj dobro praznovanje za preko 900.000 izdelanih vozil. V novinarskih krogih se je pričel širiti glas, da pri Chevroletu pripravljajo nekaj novega. Leta 1989 je na ceste pripeljala zmogljiva Corvette ZR 1, z malenkostno obnovljeno obliko. Novi motor je bil cel iz lahke litine in je iz 5,7 litra gibne prostornine razvil 385 KM, s pomočjo 32 ventilov, brezkontaktnega vžiga in štirih vžigalnih tuljav. Ne toliko moč, impresiven je največji navor, kar 502 Nm pri 4800 vrtljajih v minuti.

Nova izdaja Corvette, leta 1997, je prinesla novo obliko tako notranjosti kot zunanosti, še vedno pa ostajajo tipične

Corvette 1982

Corvette 1990

OPEL

Avtohiša KOLMANIČ & Co. podružnica KRAUTBERGER
Koroška cesta 61/a, 2360 Radlje ob Dravi
Tel.: (0602) 780-440 Faks: (0602) 780-441

Novičke

Vedno zaposleni Papež je od večno elegantne Lancie dobil lepo novoletno darilo. Oblikovno dodelano študijo luksuzne limuzine visokega razreda, imenovano Dialogos, so pri Lancii podaljšali še za 60 centimetrov, vzdignili streho in jo priredili tako, da jo je mogoče toliko odpreti, da bo lahko papež stoji pozdravljal množice. To je torej novi Papamobil.

V Sloveniji si od 28.1. tega leta lahko omislite (za ustrezno količino denarja) prenovljeno Opel Omega.

V sodelovanju s Suzukijem pa so izdelali mikro-van, oziroma majhnega enoprostorca z živahnim imenom - Agila. Zgolj 3,5 metra dolgi enoprostorec ima v notranjosti dovolj prostora za 4 osebe in njihovo prtljago. Za osnovo so pri Oplu vzeli platformo Suzuki wagona. Poganjala pa jo bosta ECOTEC motorja 1,0 in 1,2, z 58 oziroma 75 KM.

Fordov zastopnik za Slovenijo, podjetje Summit Motors je Juretu Koširju na uporabo podelil Ford Galaxy 2,3i.

Po podatkih slovenskega gumarja Save Kranj ima njihova guma Eskimo S2 kar 60% tržni delež na našem trgu.

Koncern Daimler-Chrysler je lani povečal prodajo vozil za 17% in z novim S razredom prevzel vodilni položaj v prodaji luksuznih avtomobilov v ZDA.

Največjo prodajo v zgodovini koncerna beleži nemški Volkswagen, katerega svetovni delež znaša kar 12%.

V prestižnem Aston Martin DB 7 Vantage so za doplačilo dobrih 12.000 nemških mark ponudili možnost menjavanja

prestav preko volana - po zgledu Tiptronicov, Septronicov, F1, le da se ta menjalnik pri Aston Martinu imenuje Sporttronic.

Restavracija KOROŠICA V NOVI PODOBI!

Sprejemamo naročila za poslovna srečanja, obletnice, zaključene skupine

Odprto vsak dan od 7. do 22. ure, ob sobotah od 9. do 24. ure

ŠIROK IZBOR JEDI IN PIJAČ
ŽIVA GLASBA OB SOBOTAH

VABLJENI!

LOJCA

RAVNE NA KOROŠKEM
obutev šport
285-030 285-031
MEŽICA
35-472

POMLAD JE ŽE PRED VRATI!

- velika ponudba pomladne otroške, ženske in moške obutve
- kakovostne trenirke
- tudi copati za šport in prosti čas

NOVA PONUDBA PRIZNANIH PROIZVAJALCEV!

Avtocenter Meh

Koroška 7 d
3320 Velenje
tel.: 063 898 2522
fax: 063 866 395

Audi

Audi A3

Audi A4

Audi A6

Audi TT modeli 1999 po ugodnejši ceni.

Količina vozil je omejena.

Nakup vozila na obroke.

Biserna poroka Karla in Rezike Štekel

Dolg špalir so svatje in ravenski gasilci pripravili Reziki in Karlu Štekel pred mestno hišo, v novi poročni dvorani pa se je nato dogodila biserna poroka, ki jo je vodila županja Ivana Klančnik.

Življenjska zgodba Rezike in Karla je kot simbol trdnosti in tradicionalnih družinskih vrednot, saj je vse, kar sta počela, imelo smisel, svoj namen in trajanje. Karel je svojo družico našel pri sosedu, spodnjem Tičlerju, in že od prvega trenutka, ko jo je zagledal, vedel, da sodita skupaj.

Biserna poroka je bila nadvse slovesna

Poročila sta se pet let za tem, leta 1940. V italijanskem bloku blizu železarnice sta živela kar 51 let, zdaj pa že nekaj let živita v lepem stanovanju na Prežihovi, ki jima ga je priskrbel najstarejši sin Toni. Imela sta štiri sinove in hčer, vendar je enega od sinov in hčer, kot pravita, bog prehitro vzel k sebi.

"Trije sinovi so nama v veliko oporo in ponosna sva nanje. Najstarejši sin Toni je duhovnik na Dunaju, Drago je strugar, kakor sem bil sam, najmlajši Pavel pa je učitelj telesne vzgoje. Sam sem bil 55 let aktiven gasilec pri gasilskem društvu Ravne in 45 let ključar v cerkvi sv. Egidija. Z ženo sva imela težko življenje, saj nama ni bilo nič položeno v roke, za vse sva morala trdo in pošteno delati, a ni nama žal, da je bilo tako. Vsa dolga leta, ko sem sam delal, da bi preskrbel družino, mi je bila žena v veliko oporo, nama obema pa bog, ki naju je vodil skozi vse življenje," je v kratkih besedah povzel njuno skupno pot, ki ju je pripeljala k biserni poroki, Karel Štekel. (k)

Sin Anton, duhovnik na Dunaju, je odprl šampanjec

Špalir pred mestno hišo

Predstavljamo vam:

Mag. Srečko Kropce, direktor Policijske uprave Slovenj Gradec

Urejene razmere v koroški policiji

Pred nekaj meseci je vodenje Policijske uprave Slovenj Gradec prevzel mag. Srečko Kropce, ki ga v policiji spremlja kar zanimiva poklicna pot. Kot pripravnik je po kadetski šoli, ki jo je končal z odliko, delal v Celju, zatem na policijski postaji Maribor-Tezno in v Račah, kjer je bil vodja varnostnega okoliša.

Leta 1987 je ob delu končal višjo šolo za socialne delavce, poklicno pot pa nadaljeval v Celju, kjer je bil dve leti komandir policijske postaje Celje, na inšpektoratu policije pri Policijski upravi v Celju je bil inšpektor za posebne naloge, od leta 1995 pa je bil višji inšpektor za posebne naloge pri upravi Policije MNZ, kjer je bil zadolžen za policijska pooblastila, borilne veščine in podobno. Slovenski javnosti je najbolj znan kot pomočnik, zadnja leta pa tudi poveljnik Specialne enote policije.

Srečko Kropce

V tem času je končal Fakulteto za organizacijske vede v Kranju, kjer je opravi tudi magistriraj s področja policijskih postopkov, zdaj pripravlja doktorat. Zdi se, da Srečka Kropeta bolj zanima stroka oziroma znanost, kot pa politika. Takole odgovarja:

"Na tem delovnem mestu sem zato, da vodim koroško policijo izključno po strokovnih parametrih. Za politiko se zanimam ravno toliko kot vsak povprečen državljan. Ustava in zakon o policiji sta dovolj jasno napisana, kaj lahko policist na tem področju počne."

Zadnje pol leta se je o koroški policiji, predvsem o dolgotrajni menjavi in neposrečno izpeljani menjavi precej govorilo. Kljub temu novi direktor koroške policije pravi, da je naletel na urejene razmere v koroški policiji. "V svoji policijski karieri sem se po letu 1990, še posebej po letu 1995, srečeval s slovenjgraško policijsko upravo, vendar na konkretnih vprašanjih. Moj stil vodenja je najbrž drugačen od mojih predhodnikov, zame pa je pomembno, da se šefi vseh služb in komandirji policijskih postaj zavedajo svojih pristojnosti in hkrati tudi odgovornosti," pravi Kropce, ki je že na prvi tiskovni konferenci napovedal, da ne namerava posegati po zamenjajah.

"O menjajah sploh nisem razmišljal. Mogoče se kje kakšen stil vodenja razlikuje, vendar to lahko razrešimo s pogovorom. Podobno velja za komandirje policijskih uprav, kjer tudi niso predvidene menjave. Kar se tiče njihovih pomočnikov, pa imajo odločilno besedo in mnenje sami komandirji."

Sicer pa Srečko Kropce pravi, da je koroška policija glede na sistemizacijo številčno kar dobro zasedena, vendar je veliko kandidatov, ki šele bodo policisti. V tem primeru je zasedenost nekoliko slabša.

"Delamo na tem, da ugotovimo, kako sedanji procesi tečejo in na nekaterih področjih smo že ugotovili, da je proces predolg, kar pomeni, da iščemo notranje rezerve in da optimalno izkoristimo obstoječe ljudi. Pripravljamo preoblikovanje pokrivanja terena in eden od ciljev je ta, da je regija 24 ur pokrita in da ob tem hkrati policijskim postajam zagotavljamo razbremenjenost. Policijska uprava Slovenj Gradec je sicer med manjšimi v Sloveniji, vendar ima svoje posebnosti in en vzorec dela ne more veljati za vso Slovenijo."

Ker en vzorec, torej Ljubljana ali Maribor, ne moreta veljati za vso Slovenijo, novi direktor koroške policije tudi ni zastopnik ideje, ki je bila prisotna pred dvema letoma ali kakšno leto več, da bi ukiniteli tri manjše policijske uprave v Sloveniji, med njimi tudi Slovenj Gradec. Kropce opozarja na napako, ko so v preteklosti - najbrž - zaradi ekonomskega razloga ukinjali policijske postaje, v centrih pa so nastajale 'vojašnice'. Ena takšnih je tudi na Ravnah.

"Na srečo bomo na Ravnah z novo policijsko postajo kmalu razrešili prostorski problem. Ostali bodo problemi na policijski postaji v Radljah in v Slovenj Gradcu. V Slovenj Gradcu sta skupaj prometna in policijska postaja, prostora pa je samo za eno in nekoga bo potrebno seliti. S posameznimi službami v ministru se o prostorskih problemih že dogovarjamo," je še povedal gospod Kropce.

(mp)

KOROŠICA V NOVI OBLEKI

Za še boljše počutje gostov

Pred slabim letom smo na straneh PREPIHA predstavili enega najbolj priljubljenih gostinskih objektov na Koroškem. Seveda ste uganili, gre za "KOROŠICO", ki je v tem obdobju počasi dobivala novo, lepšo, predvsem pa bolj funkcionalno podobo. Načrti izpred leta so skoraj v celoti že danes postali resničnost, pa čeprav gospa **Zofka Kanonik** pravi, da "je to za sedaj res veliko, ni pa še zaključena slika", ki si jo želi.

Gospo Zofko prav gotovo ni treba posebej predstavljati. Je posebljen je "KOROŠICE" in gostje so na njeno prisotnost in prijazno besedo že kar navajeni. Poslovno je sicer 66% lastnica gostinskega objekta, (ostalo je last STTC iz Maribora) stoodstotno pa je v lasti gostinstva, svoje ekipe in seveda gostov. "Hiša, kot gostinski objekt oz. restavracija z prenočitvenimi zmogljivostmi, je res bila potrebna obnove, ne toliko zaradi ne vem kakšne širitve, pač pa zaradi boljšega počutja gostov," je o prenovitvenih delih spregovorila g. Zofka Kanonik in nadaljevala:

"Restavracijski del smo povečali iz 90 na 200 sedežev kot celoto, ki pa je s pregradnimi stenami razdeljen v štiri ambientno toplejše prostore. To je bilo mogoče doseči z dograditvijo takoimenovanega zimskega vrta, ki se lepo ujema z restavracijskim delom. Dva apartmaja, sedem dvoposteljnih in dve enoposteljni sobi so dovolj, da lahko prenočimo 24 gostov. Sobe so opremljene s

kopalnicami, televizorji in telefoni.

Z modernimi kuhinjskimi pripomočki smo opremili kuhinjo in predvsem zaposleni v kuhinji so veseli olajšav pri pripravi hrane. Nova sta še pralnica in kurilnica ter WC. Nekaj malega gradbenih del je še ostalo, potrebno pa bo z najrazličnejšimi detajli opremiti prostore. V pregrajenih jedilnicah smo sicer nekaj že naredili (Unkovičeva platna so kar galerija v malem, pa tudi zelenja je dovolj), bo pa treba še postoriti marsikaj, da bo bivanje gostov kar se da prijetno. Tudi klimatske naprave bodo v poletnih mesecih prišle še kako prav." Povedati moramo, da v času prenavljanja lokal ni bil zaprt, gostinsko delo so znali prirediti razmeram, in gostje so to z razumevanjem sprejeli. G. Zofka pravi, da si drugače prenove niti ne bi mogli privoščiti. Šestnajst za stroko kvalificiranih, iznajdljivih in delu predanih ljudi je sedaj zaposlenih v "KOROŠICI". Nekateri s šolanjem še

Apartmaji nudijo dovolj udobja tudi za zahtevne goste

nadaljujejo, pa tudi usposabljanje na raznih tečajih je stalna praksa njihovega izobraževanja. Na vidnem mestu visi priznanje Ljubljanskega sejma - pet zvezdic.

"To priznanje smo dobili, ker smo bili izbrani med tri restavracije v Sloveniji z najboljšim jedilnim listom in vinsko karto. Naj povem, da jedilnega lista tudi sedaj ne namestavamo spreminjati, je dovolj širok in bogat, prirejen za vse okuse, od kulinarne klasike, do eksotičnih jedi - specialitet in seveda priprave vseh vrst rib, po katerih gostje najraje posežejo. Tudi vinska karta ni narejena zaradi vzorca ali reklame, ampak zaradi zaloge in nas te stvari nikoli ne pripeljejo v zadrego.

Bližajo se poletni meseci, zato bomo za hišo uredili poletni vrt, otroško igrišče, na bližnjem igrišču za golf pa se bodo lahko med sabo pomerili tudi naši gostje. Poleg žive glasbe v sobotnih večerih smo se odločili tudi za prireditve z globljo kulturno umetniško vsebino. Res je, da imamo še kar nekaj načrtov, omenim naj le, da bi bilo fino, če bi na Koroškem dobili kakšno nočno restavratico - nekaj med nočnim klubom in restavratico, ki bi bila odprta nekoliko dlje..." je za konec dejala g. Zofka, ki je nekakšen koroški gostinski nemirni duh. In prav je tako.

MARJAN V.

Vedno primerno pogrnjene mize - odlična hrana je zaščitni znak Korošice

NA OBISKU PRI ŽELVAKU (3)

PO PASJE IN PO MAČJE

Zjutraj ob osmi uri in deset minut sem že tekla po stopnicah v trgovino. Okus marmelade v ustih mi ni uspelo splahniti s kakovom, ker je prvi kupec že vneto pritiskal na zvonec. Bila sem nekoliko nejevoljna, hotela sem mu napeti tisto: "Odpiramo ob devetih, kdor pride prej, ga ugriznemo!", pa sem si premislila. Nikoli ne veš, nekateri zjutraj za šale niso razpoloženi.

Pred trgovino je stala majhna sivolasa gospa in zahtevala vrečico mačje hrane.

"Veste, moje mačke so zelo izbirčne. Ne jedo vsega. Tisto hrano, ki sem jo kupila zadnjič pri vas, pa zelo rade jedo. Tisto hrano bi kupila!"

"Pa se spomnite, kako se reče tisti hrani, ki ste jo zadnjič kupili?"

"Ja,... taka modra škatla.... pa mačka je na škatli narisana!" se odreže gospa in me ponosno pogleda. Kaj pa zdaj? Najmanj dvajset vrst suhe mačje hrane imamo, ki so v modri škatli, od teh pa je nekaterih že zmanjkalo. Uberem drugo taktiko: "Se mogoče spomnite še, koliko ste zanjo plačali?"

"Petsto tolarjev za veliko škatlo, ker sem starejšega gospoda pregovorila za popust!" No, pa naj mi še kdo reče, da takele stare sivolase gospe niso podjetne.

Vendarle sva se čez nekaj časa zmenili. Na slepo sem ugibala in posrečilo se mi je. Gospa je srečna, da je kupila pravo mačjo hrano, odkorakala v trgovino Bellevue po kruh, kavo in mleko.

Takoj po njenem odhodu je zazvonil telefon. Neka gospa iz Črne je hotela vedeti, ali kupimo psa. Ona da jih ima celo leglo. Mešančki, krasni, črnobeli, je drdrala po telefonu. Komaj sem jo ustavila in ji razložila, da ne kupujemo psov, da pa lahko posredujemo pri prodaji tako, da nam da svojo telefonsko številko, mi pa oglas nalepimo na izložbeno okno v trgovini.

Nekako je bila zadovoljna, vendar ne povsem. Da ne bo nihče klical, je rekla. Naj vam povem, da nas je čez dva dni poklicala in povedala, da lahko oglas odstranimo, ker je prodala vse pse.

Zdelo se mi je, da bo današnji dan res pasji in mačji. Psi in mačke so namreč najbolj priljubljene in razširjene domače živali, ljudje najpogosteje kupujejo prav zanje. Trgovina Želvak pa zanje premore največ prodajnih artiklov. Pogosto se zgodi, da cel dan ne prodajaš nič drugega kot samo ovratnice, hrano in vitaminske dodatke za pse in mačke.

Najprej nekaj o **mačkah**.

Vrsta mačke ni pomembna. Lahko je fina

perzijska mačka, lahko je navaden hišni muc, oba je treba negovati na isti način. Artikli za muce se razlikujejo predvsem glede na dolžino dlake. Dolgodlake mačke potrebujejo krtače za dolgo dlako, glavnike za odstranjevanje vozlov in posebne šampone za dodatek regeneratorja za lažje razčesavanje. Obstajajo tudi oljna pršila, ki negujejo dlako in ji ohranijo lesk. Ta lahko uporabimo tudi za druge kožuščke, ne samo za mačke. Dolgodlake mačke imajo na voljo tudi celo vrsto vitaminskih dodatkov za dlako, okraskov in posebnih ovratnic, ki dlake ne poškodujejo. Zanje obstaja tudi posebna hrana. Če poveste starost in težo vaše kosmatinke, vam lahko v trgovini poiščemo vse primerne stvari za nego in

hranjenje.

Prav tako velja za navadne domače in siamske mačke. Te ne potrebujejo posebne nege za dlako, temveč samo vitamine za lep in zdrav kožušček. Posebno hrano in vitamine imajo tudi za mačje mladiče in to celo po razvojnih obdobjih. Prav tako lahko kupiš tudi stekleničke za dojenje in mleko v prahu za mladičke.

Nikakor ne smete pozabiti tudi na vitamine za zdrave kosti, vitalnost in prebavo. Ker se muce ližejo, se kepice dlak lepijo na prebavni trakt, zato jim morate vedno ponuditi rastlinsko hrano, ki odstrani te kepice. Taka hrana je mačja trava, ki jo kupite v posebni plastični posodici s semeni. Doma odstranite ovitek in semena malo zalijete. Vse skupaj daste na toplo in čez nekaj dni bo vzklila trava. To ponudite mucu. Muci boste dali to, kar potrebuje. Drugače si bo to vzela sama v obliki vašega okrasnega zelenja v stanovanju...

Psi. Za te živali pa dobite praktično vse, kar si zaželijo. In tudi to, kar si ne želijo. Najboljše pasje hrane so razdeljene po obdobjih starosti psov, od mladičev do starejših odra-

slih psov. Razlikujejo se v količini beljakovin in maščob, ki jih psi potrebujejo tudi glede na aktivnost. Zelo aktivni in rastoči psi več, odrasli, normalno aktivni in stari pa manj.

Obstajajo tudi posebne formule za pse s problematično dlako, za pse, ki so nagnjeni k debelosti, za doječe samice in pse, ki imajo radi zelenjavo.

Da ne govorimo o pasji kozmetiki: od krtač za kratkodlake in dolgodlake pse, negovalnih rokavic, šamponov za različne barve pasjih kožuhov, balzamov, olj za negovanje, preparatov za čiščenje ušes in oči, do najrazličnejših ovratnic in oprsnic, kovinskih, usnjenih in najlonskih. Poleg vsega tega ne smemo pozabiti še na kosti za žvečenje. Tudi take s fluorom za zobe. Pasje zobne paste in krtačke so že druga zgodba.

Trgovina Želvak premore tudi sredstva proti zunanjim zajedalcem, ki so zelo nevarni tudi za živali. Posebej v pomladnih in poletnih mesecih ljudje vztrajno iščejo ovratnice za bolhe, pardon, proti bolham (ker tako majhnih nimamo). Podobne dobite tudi za mačke. Za oba pa vam bodo v trgovini priporočali tudi tablete proti notranjim zajedalcem.

Najnovejši artikel za pse pa je ovratnica proti lajanju, ki je izdelana v skladu z vsemi zahtevami društev proti mučenju živali. Deluje tako, da izloča posebno snov, ki psa premoti, da "pozabi" lajati. Primera je za pse, ki živijo z lastniki v soseskah, kjer drugi stanovalci ne marajo pasjega laježa. Nek gospod se je nekoč pošalil rekoč: "Škoda, da kaj takega ne delajo za ljudi. Jaz bi to takoj kupil. Pa ne zase..."

Nikoli ne smete pozabiti, da psi in mačke niso igrače, tudi ne modna muha. Če se odločite za nakup živali, morate zanje tudi primerno skrbeti. Ne potrebuje veliko, vrnila pa vam bo veliko več.

Ko se odločate za hrano, se posvetujte s prodajalci v trgovini Želvak, ki so usposobljeni za to, da vam svetujejo. Za nasvet lahko pokličete tudi po telefonu. Ne upošteвайте vseh nasvetov vaših prijateljev in znancev glede hrane. Vaš pes ali mačka sta drugačna od drugih. Prav tako ne verjemite oglasom v medijih.

In še nekaj. Ko se odločate za hrano, zahtevajte v trgovini brezplačne poskusne vrečice in merilne lončke. Poskusne vrečice vam bodo pomagale, da ne boste po nepotrebem trošili denarja, merilni lončki pa vam bodo pomagali pri pravilnem hranjenju vašega ljubljence.

Pa veliko veselja!

(se nadaljuje)

Lucija BOŠNIK

LIKOVNA RAZSTAVA UMETNIKOV KOROŠKE POKRAJINE

V Radljah so za slovenski kulturni praznik odprli pestro razstavo likovnih del pretežno mlajše generacije uspešnejših likovnih ustvarjalcev z območja koroške pokrajine. Kar dvanajst pravih mojstrov dleta, kladiva ali čopičev je prineslo svoja dela v prijeten ambient krčme "Maček" in jo ponudilo na ogled.

Ne vem, ali smo že kdaj videli tako zbrano mlajšo generacijo likovnikov, saj sta med njimi le dva starejša, Anton Repnik z Mute in posthumno še Janko Dolenc iz Vuzenice, ki je slehernemu kraju v tej dolini zapustil kakšen spomin.

Čeprav ob tej priložnosti slavijo tudi lep jubilej, to je namreč že deseta podobna razstava po vrsti, bi mirno lahko trdili, da je ena najboljših, pestra po vsebini, še bolj pa po tehnikah, ki na tem mestu nudijo vpogled v izrazne možnosti in domete posameznih ustvarjalcev. Četudi so razstavljalci vsi naši stari znanci, se nam vsak po svoje vendarle na novo odkriva, preseneča.

Če je razstava pri "Mačku", nič posebnega. Danes, morda tudi po zgledu evropskih tokov, pač tudi umetnost prihaja, se predstavlja in nudi tam, kjer je navadno največ ljudi, še vedno pa je v prijetnem, dostojnem okolju.

Razstava predstavlja duhovno poživilo, ki nas povezuje v tej regiji in se vključuje v kulturno poslanstvo dežele. Organizator razstave je Območna izpostava Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti v Radljah. Razstavo pa udeležujejo poleg že omenjenih še naši likovni znanci: Andrej Grošelj, Benjamin Kumprej, Bogdan Borčič, Franc Berthold, Helena Kresnik, Luka Popič, Milan Unkovič, Miro Hajnc, Naca Rojnik, Nadja Kresnik, Oto Vogrin, Peter Hergold, Stojan Brezočnik, Štefan Kresnik, Vojko Urisk in Zoran Ogrinc.

Ob odprtju razstave je spregovorila Milena Zlata, direktorica Galerije likovnih umetnosti iz Slovenj Gradca, za drugi, glasbeni del lepega večera pa je poskrbel kitarški Duo Glasbene šole Radlje Matej Švab in Timotej Krajnc.

k.vault

Jerca Mrzel v Dravogradu

OB PRAVEM ČASU NA PRAVEM KRAJU

Kulturni praznik je za nami in prav naši sogovornici, JERCI MRZEL, gre v veliki meri zahvala (njena pobuda), da je to leto poimenovano po dr. FRANCETU PREŠERNU, ki ga naša gostja interpretira na način, ki ga doslej nismo bili vajeni. Prešeren je pesmi pisal, Jerca nam jih poje... Doživetje je bilo biti na pravi kraj ob pravem času.

"Domačini me poznajo kot Bučijenkovo Jerico iz Šmiklavža pri Slovenj Gradcu. Tu še živita moja mama in sestra Metka, Trezika je v Podgorju, sestra Marjana živi v Velenju, je pa zdravnica v Slovenj Gradcu. Skratka, tu je moja družina.

Mama je bila toliko inteligentna, da me je podtaknila sorodnikom in od tam sem lahko hodila v popolno osemletko v Slovenj Gradec. Na gimnaziji na Ravnah sta name najbolj vplivala dr. Sušnik in še posebej prof. Mrdavšič, ki je bil izjemen človek in je prešel vse moje druge napake ter v meni zaslutil kreativnost, kar je bilo zame dovolj, da sem si upala po zastavljeni poti naprej. Naredila sem sprejemni izpit na igralski akademiji, kjer sem, glede na druge, ki so določene stvari že obvladovali, začela praktično brez znanja.

Po akademiji sem šla takoj delat in nisem čakala na veliko priložnost kot drugi. Za zelo kratek čas sem odšla v Gorico, čeprav sem ves čas, kot mlada igralka, delala v Ljubljanski drami, kjer sem še danes. Ob delu v Drami sem hkrati razvijala svojo veliko ljubezen do poezije - do besede, ki je najbolj zgoščena prav v poeziji. Vedno pa sem si želela to poezijo tudi peti in tako je sčasoma postalo vse skupaj močnejše kot igra. V gledališču je izjemno veliko ljudi, le malokdo pa je pripravljen ukvarjati se s tem, da bi dragocenosti literature in poezije nosil do ljudi. Jaz sem se namenila na svojo pot in sem zelo zadovoljna, saj me ljudje povabijo in tudi radi poslušajo to, kar delam, to pa je velika sreča. Moj moto je "pot k mojim ljudem".

Zavedam se, da je življenje težko, da ljudje težko najdejo čas za branje. Kdo in koliko ljudi lahko bere? Malo, saj vemo! Pa tudi tisti, ki berejo, ali berejo poezijo, ali jo razumejo? Prešerna brati je težko, še težje ga je pravilno razumeti. Prešeren, narejen kot koncert, pa je sprejet precej drugače in velika stvar je dojeti to, da imamo takšnega genija. Zato se čutim nekako dolžna, in sem ponosna, da nosim to poezijo med ljudi. Vesela sem, da je poslušalstvo dokaj hitro ugotovilo, da je potrebno meni prisluhniti zaradi besedil, in da ne pojem, da bi ljudi zabavala, ker vrtno veselice so pač vrtno veselice... Zame je velik kompliment, da mi ljudje zavzeto prisluhnejo, saj čutim, da to, kar izvajam, preprosto potrebujejo.

Ni pomembno, da je kultura samo v Ljubljani in velikih mestih. Ljudje morajo biti enostavno toliko močni in zahtevati od politike, da bo denar tudi za tisto pravo kulturo. To, kar se je zgodilo Slovencem, je neverjetno, da ne rečem fantastično in prav zato moramo gojiti, ceniti in spoštovati svoj jezik, svojo kulturo. Seveda nam gospodarstveniki drugih velikih narodov pravijo, naj kar pozabimo na svoj jezik itd.. Morali bomo biti dovolj bogati, da bomo lahko vzdrževali svoj jezik.

Če se je že Trubarju zdelo vredno prevesti sveto pismo za ta mali narod, in če se je Prešernu zdelo vredno Slovencem dati takšno poezijo (oba bi glede na razgledanost, talent itd. lahko delala za kogar koli drugega in bi bolje preživela), potem je menda ja naša naloga, da bomo znali to ohraniti in razvijati. Pri tem pa je potrebno gledati na skupno kulturo, da je ta vendarle na dovolj visokem nivoju in ob enem tudi vsem dosegljiva. Nocoj so lahko prišli vsi, ki so to hoteli, to je velika dragocenost.

Prešeren nas res veliko uči. Pravzaprav nam je dal politični in človeški program. Ni človeka, ki bi znal tako globoko in mogočno pisati o krivici, ki se dogaja ljudem in njegovemu narodu. Pri Prešernu preprosto ne gre za zunanji blišč, gre za globljo poštenost, ki pa je danes na dokaj majavih nogah.

Politika je del nas, zato sem prepričana, da sem tu, ko sem prepevala Prešerna, izvajala politiko in to boljše kot kdo drug. Nimam kakšnih formalnih političnih ambicij, ampak želim živeti odkrito in polno kot Slovenka in bom to ljubezen do svoje domovine, toliko kot jo čutim, tudi razlagala. Dajati našo borbo, našo zgodovino v nič - to je naravnost smešno... Narod, domovina, mati, dom, domačija, so vrednote, za katere bom vedno stala.

Bodimo vsi skupaj odprti, pogumni, odkriti, sledimo Prešernu, ne samo ob kulturnem prazniku, in naj se zmehta vsa Slovenija v tem kulturnem letu. Mi nismo imeli velikih mest, svojih palač, svoje mode, če hočete, in pravzaprav nismo imeli kam vezati svoje samozavesti. Zato pa imamo Trubarja, Prešerna, Voranca itd. Torej imamo ljudi, ki so nam ohranili jezik, na osnovi katerega smo zgradili svojo državo. Kot mali narod imamo biti na kaj ponosni in samozavestno lahko gradimo na dobrem..."

MARJAN V.

Jerca Mrzel

Piše: Mojca Erjavec

Jutri bo bolje... (???)

Vsi, ki ste prejeli redni informatorček kluba koroških študentov, ste verjetno osupnili nad novico, da **brucovanja**, vsakoletnega ritualnega sprejema novopečenih študentov med stare mačke, ne bo na Prevaljah. To sicer ne pomeni, da ga sploh ne bo, vprašanje pa ostaja, zakaj ga ne bo na Prevaljah, ko je dvorana po mnenju organizatorjev primerno velika - v nasprotju s hotuljsko -, po mnenju bendov primerno akustična, po mnenju udeležencev vsakoletnega dogajanja pa popolnoma ugodna.

Vzrok: protestno pisanje in pritožbe krajanov odgovornim, celo na znano komercialno televizijo in kdo ve, kaj še vse. Ali res ne premoremo toliko razumevanja za aktivnosti mladih, pa čeprav bi morali včasih malce zatisniti oči in ušesa?? Kaj pa toleranca, razumevanje in kompromisi? Kateri od mladih se pritožuje recimo pri decembrskih novoletnih kolektivnih popivanjih starejših občanov, ali če gremo tako daleč - zakaj se kdo ne zbuni, ko s prevalskega stadiona ob nedeljah odmeva navdušenje ali razočaranje navijačev?? Ko začnemo na tak način, ki ni pripravljen za sklepanje sporazumov in prilagajanje, se vse skupaj konča. Kako lahko kdo govori o demokraciji in strpnosti?

Res ne vem, če se ne bi naši kraji raje preimenovali v Dolino šentflorjansko ali, še bolje, v Dolino puritansko. Ni dovolj, da na vsakem koraku poslušamo o pokvarjenosti in nemoralnosti današnje mladine, ki naj bi samo hotela in nič dajala, nič delala in vse zapravila - in bila nasploh čisto drugačna kot včasih. Naj vas spomnim, dragi tisti, ki vas moti popivanje in veseljačenje oziroma kraval in galama, kakor to imenujete vi, da ste bili sami v mladih letih enaki. Če pa še naprej vztrajate pri svojem in trdite, da taki pa že niste bili, pa menim, da je bolje mladost izživeti takrat, ko je za to čas in

možnost. Ker drugače se ti lahko zgodi, da v svojih zrelih letih začneš pisati pritožbe in otročje argumente, naperjene proti vsestransko šibkejšim: mlajšim, manj izkušenim, z manj vezami in vpliva. In poskušaš uničiti njihov entuziazem, ki ga tebi - na žalost - manjka.

Ne vem, ali naj grem tako daleč, da rečem, da so tovrstni protesti manifestacija nevoščljivosti mladim zaradi energije in volje do dela, ki jo premorejo, prav gotovo pa je to zatiranje kulture mladih pri nas. Ta primer ni osamljen, je pa šolski primer, ki lepo pokaže kulturo prereza povprečnih prebivalcev naše drage doline. Saj ne gre le za brucovanje - gre za vsakovrstno aktivnost in pripravljenost mladih, da kaj storimo. Potem je apatija le-teh edini možni odziv. Naj vam postrežem z zgodnico prejšnjega petka (ki bi zaradi svoje reprezentativnosti lahko bil vsak petek ali svetek):

Od osmih dalje so kafiči polni mladine, ki "nima kaj povedat, se hvali s svojimi računalniki in mobiteli ter skuša vase zlititi čim več alkohola". Če se lastnik lokala milostno odloči za akcijsko ponudbo te ali one pijače, še toliko bolje. Ob dvanajstih so lokali zaklenjeni, torej je logično sklepati, da se vsi nahajajo kje drugje. Morda v katerem izmed naših toliko oglaševanih klubov, diskotek ali kako se že to imenuje?? Naj vas razočaram - izmed treh, kolikor smo jih uspeli prečerkirati, si ni noben zaslužil niti ocene zadostno. Zadostno pomeni, da je vsaj 50 odstotkov nad "podnom", tega pa žal pri nas ni najti. Lastniki ponujajo minimalno: mize, stole in šank - plesišče pride šele za tem, saj itak nihče ne pleše več. In mladina to sprejema.

Zakaj? Zato, ker po večkratni supresiji in konstantnem pobijanju nima več volje za kaj drugega. Otopelost se pojavi kot zadnja faza: sprva prizadetost, nato jeza, potem apatija. In ko ti

nekdo reče, da ne delaj brucovanja (s programom, koncerti bendov in polnim dogajanjem), ker se nekateri ne morejo prilagoditi, se vprašaš - zakaj bi ponujal več, če se ljudje zadovoljijo z manjšim, problemov pa v takem primeru ni?? Najlaže je nič ne ponuditi (v slogu mnogih, ki živijo na račun zabave željnih mladih) in pobrati vse. Tudi njihovo energijo in možnost, videti in spoznati še kaj drugega. Tragično je, da tega ne morejo spoznati ravno zaradi tistih, ki jim potem oponašajo nemoralnost, pijančevanje in nedelo. Nimamo enega spodobnega centra mladinske in študentske kulture. Ste kdaj imeli priložnost kakega videti od blizu? Tudi če ste samo brali ali slišali o dogajanjih v celjskem, postojnskem ali ilirskobistriškem MK centru, veste dovolj. Za ilustracijo samo to: mladi bendi se letos lahko potegujejo za nastop na Rock Otočcu preko lokalnih izborov, ki bodo na desetih lokacijah po Sloveniji. Naša regija ostaja nepokrita (ali res mislite, da nimamo dobrih perspektivnih skupin?) - najbližji plac za prijavo in izbor je Mladinski center Velenje. Naslov: p.p. 191, Velenje; rok prijave petnajsti februar - za vse entuziaste, ki še niso izgubili upanja, da bo jutri pa morda le bolje. Če (n)jih ne bomo poslušali in še manj upoštevali.

Vitezi Zelene Dežele

Izvajatelj:
B. Zupančič

NAŠI TISKI:

KOROŠKI FUŽINAR

Zadnja številka Koroškega fužinarja je lanska decembrska oz. zimska, zato je čas za njeno predstavitev še tudi februarja. Če je še niste prebrali, jo lahko zdaj ali tudi kasneje, kajti članki v njej niso le kratkega diha, ampak imajo stalno vrednost.

Urednici Andreji Čibron - Kodrin je tokrat uspelo zbrati 17 prispevkov na teme zgodovina, raziskave, kultura, jubileji, šport in zanimivosti.

Ob 100-letnici ukinitve prevaljske železarnice se je njenega pomena spomnil Alojz Krivograd, ki tako začenja zgodovinski sklop tokratnega Fužinarja. V njem je tudi prvi del obširne študije o zgodovini Obdravske železniške proge spod peres Andreje in Karola Rustje (saj je lani preteklo 150 let, kar je pripeljal prvi vlak v Ljubljano, 120 let od odprtja proge Dravograd - Wolfsberg - Zeltweg in 100 let od odprtja proge Velenje - Dravograd). Za zanimivost iz preteklosti je Ervin Wlodyga tokrat izbral fotografijo poroke Zofke Ivartnik in Franca Šetine. Vse pozornosti je v nadaljevanju vreden povzetek raziskovalne naloge osnovnošolcev Prežihovega Voranca (Elvis Mulaosmanovič, Nace Kramberger, Ivo Ivanovič, Sladžana Marič, Daloiborka Lukič pod mentorstvom Metke Horjak) o Stari ulici na Ravnah. V fotografiji in besedi predstavijo njeno podobo od začetkov do danes. Pozornost pritegne tudi predstavitev malo znane konservatorsko - restavratorske dejavnosti v Koroškem muzeju na Ravnah (piše Vanja Ferk).

V literarnem sklopu gre tokrat za tri dela: V pajčevini spomina Hermana Vogla (dejavnosti ob izidu te zbirke - lani, ob 10-letnici pesnikove smrti - je predstavil Marijan Mauko), Strašljive povedke s Kotuljskega (povzetek diplomskega dela Bojane Verdinek) in Prežihovo Požganico (živalske frazeme v njej je za diplomsko delo raziskala Vanja Benko).

Kot literarni je v tej številki Koroškega fužinarja obsežen tudi reportažni del. O plesnem usposabljanju v New Yorku piše Dominika Potočnik, o življenju in študiju v Budimpešti Katarina Keber, o paberkih s plezalne poti po ZDA Brane Vezovnik, o nedeljskem izletu s flosom po Dravi pa urednica sama.

Dva prispevka se dotikata drugačnih. Izziv drugačnosti v športu, delo dr. Rajka Vuteja, predstavi Marijan Lačen, o prvi abilympiadi v Sloveniji pa piše Fabio Feregotto.

Za dokončen pregled tokratne številke Koroškega fužinarja pa manjkajo še trije članki: predstavitev Vzajemne (piše Vilko Rek) ter zapisa urednice ob 80-letnici Planinskega društva Prevalje in o obisku miniaturnega sveta železnice v gostišču Pirnat v Letušu.

Napisano priporočamo v branje!

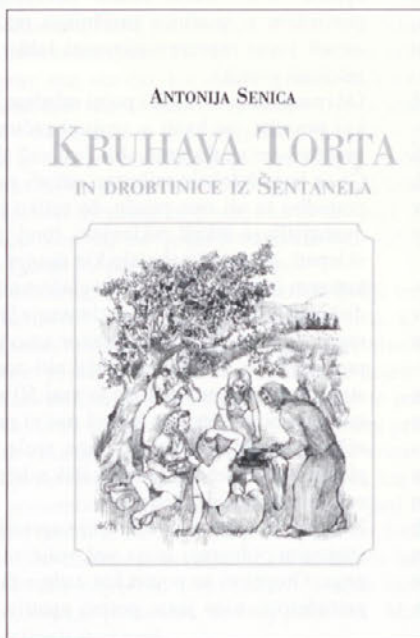
H. Merkač

Posebna knjižna 'dobrota' o Šentanelu:

"KRUHAVA TORTA" IN ANTONIJA SENICA

Življenjska pot ANTONIJE SENICA je pisateljico novih, etnološko obarvanih črtic, spominov na otroštvo in mladost z naslovom "KRUHAVA TORTA" peljala iz rodne Šentanelke prek Muenchna v Nemčiji v Maribor, kjer danes sicer že v pokoju živi in plodno ustvarja. Napisala je dve knjigi: pesniško zbirko "Poletje s črnomodro ptico" in pravljico za odrasle "Psiha". Tretja, katere prva predstavitev se je ob skrbno izbranem kulturnem programu zgodila januarja letos v pisateljičinem rodnem Šentanelu v gostilni Rifel, je izšla v samozaložbi.

Naslov ima "Kruhava torta", po šentanelski posebnosti in dobroti, bogatem črnem kruhu. Opisuje tenkočutne spomine in ljubezen do rodne vasi, nekoč ponosne koseške, danes znane turistične, ki jo je kot četrti otrok kmečke družine zapustila, ko se je odpravila v svet opravljat službo medicinske sestre.

"DROBTINICE IZ ŠENTANELA", kakor tudi lahko poimenujemo novo, tudi za bodoče rodove dragoceno knjigo, je Antonija Senica napisala v čisto posebnem podjunsko-koroškomežiškem narečju, v pojočem šentanelškem narečju. K temu jo je motivirala ljubezen do rodne zemlje in pa vzpodbuda publicista in pisatelja Franceta Forstneriča.

Delo je počasi in natančno nastajalo skoraj dve leti. Zadnje posege v besedilo je nadzorovala dr. Zinka Zorko, profesorica na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Ob pisateljičinih zelo intimnih dialogih z vasjo in naravo okrog nje so opisani tudi običaji, navade in šege, ki so še žive, nekatere od njih pa počasi že izumirajo.

"Na primer 'pronganje', ko smo hodili okrog njiv od Binkošti do Velike noči. Zjutraj zgodaj smo šli in očka spredaj,

otroci bosonogi za njim in smo molili," se je spomnila Antonija Senica. Knjigo je posvetila svoji materi. Ilustracije je narisal slikar Ervin Kralj.

Antonija Senica svoj intimen in zelo svojstven odnos do ljudi, rojstnega kraja in narave ne izraža samo z močjo besede. V Mariboru poje v komornem pevskem zboru in igra kitaro. Za sprostitev hodi k vajam joge. Kolesari in neguje velik vrt. Aktivna je v Društvu proti mučenju živali. Povedala je, da živi z mnogo ptički. Piše novo literarno delo, pravljice iz ptičjega sveta. Bralci bodo tako spoznali papigo, ki ima samo eno oko, in druge pisateljičine pernate prijatelje.

V ljubezni do svoje rodne vasi in popestritvi turizma je predlagala, naj se po Šentanelu sprehajajo kure. Šentanelcem namreč zameri, da gojijo gozdne živali za odstrel.

"To ni naravno. Srne so živali, ki spadajo v gozd. V tem primeru mi je mučno, ko samo pomislim na njih..."

Takšna je Antonija Senica in prav takšna so tudi njena literarna dela. Njena "Kruhava torta" pa je prav posebna dobrota!

Kot organizator prireditve za predstavitev te nove knjige je podpisana "Mariborska literarna družba". V kulturnem programu so sodelovali pianistka Dragica Rakuš in pevka Milica Tomšič, citrarka Mateja Kumprej, pa Šentanevski pavri pod vodstvom Mitje Šipka. Presenečenje dopoldneva je bil kitarist Gregor Drnovšek, ki Antonijo Senica tudi poučuje igrati klasično kitaro.

AJDA PRISLAN

Teden nordijskih disciplin v Mislinji

“MISLINJČANKA” TUDI MEDNARODNO PREIZKUŠENA

Minuli teden so člani Smučarsko skakalnega kluba Mislinja živeli za dve veliki prireditvi. Tekma kontinentalnega pokala v smučarskih skokih in dve tekmi svetovnega B pokala v nordijski kombinaciji, treningi in ostale spremljevalne prireditve so ves teden zapolnjevale “Mislinjčanko”, skakalnico s K točko 80 ter vznožje ob njej. 150 tekmovalcev je nastopilo v dveh tekmovanjih, ki štejejo tudi za prva mednarodna tekmovanja na mislinjski skakalnici, čeprav bodo letos praznovali že 35-letnico skokov.

Skakalnica, ki je bila pred petimi leti, takrat stara 30 let, za nikamor, kot pravi predsednik SSK Mislinja in glavni organizator **Viktor ROBNIK**, je v zadnjih petih letih dobila novo, bolj funkcionalno in lepšo podobo.

“Le kakšnih 10 metrov še manjka za najboljše, za pomlad pa imamo velike načrte, saj bi radi skakalnico preplastili in uredili sedežnico,” pravi Robnik.

Rekord skakalnice, ki je 94,5 m, je ostal Triglavanu **Robertu KRANJCU**, saj so skakalci v minulem tednu leteli v čistem brezvetrju. Tudi domači rekorder **Gorazd ROBNIK**, lanski državni prvak v nordijski kombinaciji, je bil daleč od svojega najboljšega dosežka na domači skakalnici (87 metrov).

Mislinjski skakalni delavci so se projekta, ki ga je predsednik poimenoval velik zalogaj za mali klub, lotili z velikim entuziazmom. Kako tudi ne, saj pri kritju stroškov, teh pa samo ob podatku, da so v hotelu v Topolšici nudili 700 nočitev, ni bilo malo, Smučarska zveza ni pomagala nič.

“Mislim, da je na koncu najbolj pomembno to, da so se tekmovanja iztekla v zadovoljstvo tekmovalcev, spremljevalcev in osehja, ki bdi nad

Direktor Smučarske zveze Jaro **KALAN** na prireditvi v družbi delegata FIS-e Janeza **BUKOVNIKA** in organizacijskega “tandema” **ROBNIK**

tekmami svetovnega pokala,” je dejal Robnik.

Klub, ki je v lanski sezoni prejel naziv najbolj prizadeven in vztrajen, je moral za odskočno desko za večja tekmovanja najprej organizirati manj zahtevno tekmo in ravno v ta namen je služila tekma kontinentalnega pokala v smučarskih skokih. Najdlje so leteli finski tekmovalci, 9. mesto pa so si delili sami zanimivi tekmovalci. Dva asa, ki sta že zmagovala in osvajala velike globuse tudi v svetovnem pokalu, Finec **Toni NIEMINEN** in **Primož PETERKA** ter Velenčan **Rolando KALIGARO**, ki je z odličnim drugim skokom napredoval s 26. mesta.

“Zdaj skušam pozabiti tiste uspešne čase, le včasih najdem v takratnih dobrih rezultatih nekaj dodatne motivacije,” je dejal 26-letni Nieminen, ki se ga spominjamo po odličnih rezultatih v olimpijski sezoni 1992.

Dejan **PLEVNIK** v pogovoru s trenerjem Janezom **DEBELAKOM** pred tekmovanjem

“Še vedno večinoma samo skačem, mladim pa bi dejal, da naj bodo tudi takrat, ko bodo uspešni, takšni kot so bili. Naj bodo takšni fantje, kot so bili pred tem.” Primož **PETERKA** je potem, ko ga je “privila” nacionalna televizija, pohvalil organizacijo:

“Marsikje sem že bil, tu pa sem imel resnično občutek, da smo tekmovalci prvi. Velikokrat smo namreč samo lutke, ki prinašajo denar.” Primož je nastopil v Mislinji potem, ko se ni uvrstil v ekipo za svetovno prvenstvo v poletih, prav zaradi tega in trenutne krize se še vedno rad spominja mislinjske skakalnice izpred nekaj let, ko je zmagal na državnem prvenstvu.

“Občutki takrat so bili popolnoma drugačni. Zdaj mi gre na treningih že kar dobro in mislim, da bo.”

Sredi tedna so se skakalci izmenjali s kombinatorci. Prišla je druga kakovostna garnitura kombinatorcev, za katere je menda zunaj naših meja precej več zanimanja, te atraktivne discipline pa v Sloveniji ni bilo že osem let. Vsaj na mednarodni ravni ne! Toda to Mislinjčanov ne moti, saj imajo sami kar 25 aktivnih članov, najuspešnejši pa je reprezentant **Gorazd ROBNIK**, ki je v mladinski konkurenci že osvojil ekipno srebrno medaljo, letos pa je njegova druga sezona v članski vrsti.

“Lani sem prvič odtekmoval vse tekme B pokala in sem tako dodobra spoznal elito. Počasi bo čas tudi za kakšno tekmo A pokala,” pravi Goga.

Odlično sta se na dveh tekmah v mednarodni konkurenci znašla prav tako Mislinjčana **Vid GOSTENČNIK** in komaj 15-letni **Dejan PLEVNIK**. Obema je šlo odlično v skokih, zato pa smučke niso bile ravno hitre. Tako tekma v enem skoku in sprintu na 7 km in pol kot tudi v daljši varianti kombinacije v dveh skokih in teku na 15 km je bila v znamenju vodilnega v skupnem seštevku B pokala Avstrijca **Christopfa BIELERJA**, ki je bil najboljši prav na vseh štirih posameznih tekmah.

Slovenski tekmovalci so se pomerili tudi za naslove državnih prvakov, ki ga je odnesel Triglavan **Andrej JEZERŠEK**, edini, ki je letos nastopal v najmočnejšem pokalu. Lanski prvak Robnik je bil četrti.

Prireditve je lepo uspela, čeprav je plačala davek trenutnega zatišja v slovenskem skakalnem športu in ni privabila tolikega števila skakalnih navdušencev, kot bi sicer.

“Sam sem zelo zadovoljen s prireditvijo in se moram zato zahvaliti vsem sodelavcem. Mogoče sem malo razočaran, da se takšnega ranga tekmovanja, kot je bilo to v Mislinji, ni udeležil nihče od pomembnih osebnosti, ki smo jih povabili. Resno razmišljam, da sploh ne bi bil več v tem skakalnem športu. Marsikaj je namreč tu narobe, v prvi vrsti na Smučarski zvezi. Ta projekt namreč ne doživlja podpore na državni ravni, le nekaj malega na občinski,” je še dejal Robnik ter dodal, da se morebiti takšnih tekmovanj v prihodnosti sam ne bo več loteval.

Urška **ANDREJC**

Gorazdu ROBNIKU tudi v domači smučini smučke niso tekle najboljše

Požar žerjavovodja

Žal moram tokratno črno kroniko pričeti res kar najbolj črno. Najraje bi se temu pisanju kar izognil, vendar se za zapis kakšnega tragičnega dogodka največkrat odločim zaradi preventive. Ne v spomin, marveč v opomin in poziv k čuječnosti, ki bi morda lahko preprečila kakšno tragedijo.

Zlati strel

Prav zaradi tega bom pričujoči dogodek povzel v celoti, tako kot je bil zapisan v policijskem sporočilo za javnost.

"Danes (26. 1. 2000 - op. pisca) ob 11.17. uri smo bili obveščeni, da je bil v Otiškem vrhu najden mrtev 24-letni (kratice imena bom izpustil, ker niso pomembne in ker bi želel zavarovati sorodnike tragično umrlega - op. pisca) občan. Policisti in kriminalisti so opravili ogled kraja. Pri ogledu je bil ob truplu najden pribor za uživanje mamil (brizga). Dežurni zdravnik Zdravstvenega doma Dravogora, je potrdil smrt, v bolnišnici Slovenj Gradec pa je bil opravljen odvzem krvi. Zbrana obvestila in ogled kraja kažejo na to, da si je pokojnik najverjetneje vbrižgal mamilo, pri tem pa naj bi prišlo do predoziranja in smrti. Točen vzrok smrti bo znan po analizi krvi."

Smrt pri delu

Drugo smrtno žrtev v minulem obdobju so na Koroškem zabeležili v železarni na Ravnah na Koroškem. 20. 1. 2000 ob 22.00 je v službo prišel v obrat vzmetarne tudi delavec D.Š. iz občine Mežica. Takoj ko je pričel delati, je odšel do stroja za kovaško valjanje, kjer je opravljal delo. Kljub temu, da stroj še ni bil pripravljen za zagon, ga je delavec vključil in spravlil v pogon. Po zagonu je zgornji del (orodje) udaril v spodnjega. Ker v peči stroja ni bilo listnatih vzmeti, je zgornji segmet razneslo na več manjših delov (v velikosti od enega do pet centimetrov), ki so se razpršili. Nekaj izmed njih je zadelo tudi delavca D.Š., ki je stal ob stroju. Potem ko so ga delci zadeli, je stekel do pisarne delovodje, kjer se je zgrudil in umrl.

Policisti in kriminalisti so o nesreči takoj pričeli zbirati obvestila. Ogled kraja nezgode pa je opravil tudi republiški inšpektor za varstvo pri delu.

Poškodovana v gozdu

Ostajamo pri delovnih nezgodah, vendar se selimo na prosto, v gozdove, kjer se pri sekanju drevja precej pogosto pripeti kakšna nezgoda. V Podgorju pri Slovenj Gradcu je 14. 1. 2000, okoli 12. ure pri podiranju dreves prišlo do hude delovne nezgode. Pripetila se je, ko sta D.K. in I.K. iz občine Slovenj Gradec spodrezala drevo, ki se je med padanjem zagodilo v veje sosednje smreke. Zato sta ga spodbila s panja in padlo je na že podrt drevesa. Pri tem se je dvignil spodnji del debla in D.K. stisnil levo nadlahač ob sosednje drevo. Zatem se je podrt smreka odbila in zadela še I.K.

Oba sta bila zaradi hudih poškodb odpeljana v bolnišnico Slovenj Gradec. Od tam so D.K. odpeljali v Klinični center v Ljubljano, saj je dobil posebno hudo poškodbo - raztrgnino in

zmečkanino leve nadlahti. I.K. pa je dobil hudo telesno poškodbo - zlom lobanjskega dna in je bil odpeljal v bolnišnico Maribor.

Napačno žaganje

Žaga je bila kriva še za eno delovno nezgodo, ki se je pripetila 11. 1. 2000 ob 7.45 na žagi podjetja Duroles na Viču pri Dravogradu. Tedaj je namreč delavec D.D. iz občine Dravograd z motorno žago obrezoval smrekov hlošč. Med delom se je z rezilom žage porezal po stegnu in kolenu leve noge. Na kraju nezgode mu je pomoč nudil krajevni zdravnik, zatem pa so ga odpeljali v bolnišnico Slovenj Gradec, kjer je ostal na zdravljenju.

Po pisti in mimo nje

Samo v naravi in samo pozimi pa se lahko prime-rijo smučarske nezgode. Tudi v tem obdobju jih je bilo precej. Še zlasti nesrečen je bil bil 15. 1. 2000, saj so v bolnišnico Slovenj Gradec morali prepeljati kar tri poškodovane smučarje.

Ob 12.35 se je tako na smučišču na Ribnici na Pohorju lažje poškodovala smučarka J.H. iz občine Ribnica na Pohorju. Med smučanjem po urejenem smučišču je namreč padla in se poškodovala po desnem ramenu. Z reševalnim vozilom so jo odpeljali v bolnišnico Slovenj Gradec, od koder so jo, po nudi pomoči, odpustili v domačo nego.

Istega dne ob 14.30 se je na smučišču Poseka na Ravnah na Koroškem huje poškodovala 10 letna deklica z Raven na Koroškem. Med smučanjem je zapeljala z urejenega dela smučišča in izgubila ravnotežje ter padla. Odpeljali so jo v bolnišnico Slovenj Gradec, kjer je ostala na zdravljenju.

Ob 16. uri tega dne se je na smučišču Bukovnik v Otiškem vrhu pri Dravogradu lažje poškodovala 9 letna deklica iz občine Dravograd. Med smučanjem po urejenem smučišču je padla in si poškodovala levo koleno. Tudi njo so odpeljali v bolnišnico Slovenj Gradec.

Žrtvi "zajle"

Ne po lastni krivdi pa ste se 6. 1. 2000 ob 9.50 na smučišču Kaštivnik na Kopah na Pohorju poškodovala smučarja J.R. in I.P., oba iz občine Prevalje. Med vožnjo z vlečnico se je namreč pretrgala 4 milimetre debela jeklena vrv ("zajla" - op. pisca), na katero je bilo pripeto sidro.

Smučarja sta padla po strmih pobočju in se lažje poškodovala. Z reševalnim vozilom sta bila odpeljala v bolnišnico Slovenj Gradec, kjer so ugotovili, da je J.R. poškodovan po glavi in ramenu, I.P. pa le po ramenu. J.R. je zaradi poškodbe glave moral ostati v bolnišnici.

Kraj nezgode so si ogledali kriminalisti, ki bodo z ugotovitvami seznanili Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec.

Nevarna megla

Da je lahko nevarno tudi sankanje, priča dogodek, ki se je 8. 1. 2000 okoli 23.50 pripetil prav tako na Kopah na Pohorju, vendar tokrat na smučišču Pungart.

Takrat sta se namreč U.P. in M.Š. iz občine Šmartno pri Slovenj Gradcu s sanmi peljala z vrha smučišča Pungart. Zaradi teme in goste

mege sta zapeljala z urejenega smučišča in trčila v kovinski steber razsvetljave na smučišču, ki je sicer zavarovan z varovalno blazino. Kljub temu se je U.P., ki je na saneh sedel spredaj, ob trku hudo poškodovano in so ga odpeljali v bolnišnico Slovenj Gradec.

Požar žerjavovodja

V širšem pomenu bi med delovne nezgode lahko šteli tudi nekatere požare. Kot na primer tegale, kjer je požar želel biti kar žerjavovodja.

20. 1. 2000 okoli 19.15 je namreč v obratu topilnice podjetja Livarna v Vuženici v kabini žerjava prišlo do požara. Žerjavovodja H.K. je okoli 19. ure s pomočjo žerjava v topilno peč vsula odpadno železo. Iz peči je brizgnilo nekaj žareče taline, njeni manjši delci pa so padli tudi v odprto kabino žerjava. Žerjavovodkinja je zatem žerjav ustavila in odšla na malico.

Okoli 19.20 se je vrnila na delovno mesto in opazila, da gori kabina žerjava. S pomočjo sodelavcev je ogenj na oblazinjenem sedežu pogasila. Nastalo je za dobrih 20.000 tolarjev gmotne škode.

Požar v hidroelektrarni

S požarom so se 14. 1. 2000 ob 15. uri srečali še v dravograski hidroelektrarni. Do njega je prišlo v skladiščnem prostoru, vzrok pa naj bi bil kratek stik na električnem kaloriferju. Njegovi goreči delci so namreč padli na lesen zaboj, kjer je bilo spravljeno navitje generatorja. Zgorelo je v celoti. Požar so pogasili prostovoljni gasilci iz Dravograda, gmotna škoda pa znaša kakih 3 milijone tolarjev.

Požar na vikendu

Kar precejšnjo mero sreče v nesreči pa je imel S.S. iz občine Črna na Koroškem, lastnik vikenda v Ludranskem vrhu. Dne 15. 1. 2000 je namreč okoli 22. ure zakuril v peči na trda goriva v svojem vikendu in odšel spat. Okoli prve jutranje ure naslednjega dne ga je prebudil dim. Tačas je namreč ogenj zajel južno steno lesenega vikenda (tik ob dimniku). S.S. ognja ni več zmožal sam pogasiti. Odhitel je do sosednje kmetije in po

Akcija

V noči s 15. 1. 2000 na 16. 1. 2000, med 22. in 5. uro, so policisti na območju Policijske uprave Slovenj Gradec opravili poostren nadzor psihofizičnega stanja voznikov v cestnem prometu, v akciji PRO-MIL.

V tem času so ustavili 218 voznikov in pri 162 opravili preizkus alkoholiziranosti. Pri osmih voznikih so ugotovili, da so vozili pod vplivom alkohola, eden pa je preizkus odklonil. Zaradi drugih prometnih prekrškov so oglobili še devet voznikov. V času akcije se na Koroškem ni pripetila nobena prometna nezgoda.

VIR: PU Slovenj Gradec

telefonu poklical gasilce iz Črne na Koroškem. Kljub njihovem posredovanju je vikend v celoti pogorel in nastalo je za dobrih 400 tisočakov gmotne škode.

Voznik ovaden

Prehajam na tako imenovano cestno bojišče in na tako rekoč klasično nezgodo: zaradi napačne strani vožnje, kar je tudi na Koroškem eden izmed najpogostejših vzorčkov prometnih nezgod.

Po regionalni cesti s Prevalj proti Mežici je 27. 1. 2000 ob 21.40 vozil voznik osebnega avtomobila M.L. iz občine Mežica. Na Prevaljah je pričel prehitevati osebni avtomobil, ki je vozil pred njim. V tem trenutku mu naproti pripeljal voznik osebnega avtomobila J.V. in kljub zaviranju obeh voznikov je prišlo do čelnega trčenja. V njem se je L.M. lažje, J.V. pa huje poškodoval.

Poškodovani so se tudi sopotniki G.B., D.S. in J.S., vsi iz Mežice. Vse poškodovane so odpeljali v bolnišnico Slovenj Gradec, na vozilih pa je nastalo za dober milijon gmotne škode.

Policisti bodo zoper M.L. podali kazensko ovadbo na Okrožno državno tožilstvo Slovenj Gradec, zaradi suma storitve kaznivega dejanja povzročitve prometne nezgode iz malomarnosti.

Vozilo na boku

Na srečo je nepoškodovan ostal voznik osebnega avtomobila R.K. iz občine Mislinja, ki je 20. 1. 2000 ob 1.40 vozil po glavni cesti iz Slovenj Gradca proti Velenju. Zunaj naselja Straža pri Mislinji je nenadoma zapeljal preko levega roba cestišča, kjer se je vozilo prevrnilo in obstalo na boku.

Kot rečeno, se voznik pri tem ni poškodoval, na vozilu pa je nastalo za okoli 200.000 tolarjev škode. Elektronski alkotest je pri vozniku pokazal prisotnost 2.19 promile alkohola v izdihanem zraku, zato so mu policisti začasno odvzeli voziško dovoljenje in mu prepovedali nadaljnjo vožnjo, predali pa ga bodo še sodniku za prekrške.

Prekrški v nadaljevanju

S prisotnostjo alkohola v prejšnji zgodbi smo prišli do cestno prometnih prekrškov, kjer gre za primere, ko "alkoholno prestrašeni" prometni udeleženci ne upoštevajo prepovedi policistov. 18. 1. 2000 je ob 18.35 voznik osebnega avtomobila B.G. iz občine Prevalje povzročil prometno nezgodo z gmotno škodo na regionalni cesti Slovenj Gradec - Kotlje. Po nezgodi je z avtomobila snel registrski tablici in odpeljal s kraja dogodka. Ob 19.35 so ga policisti ustavili na krajevni cesti pri Ivarčkem jezeru v Kotljah, odredili so preizkus alkoholiziranosti z elektronskim alkotestom, ki je pokazal prisotnost 2.05 promile alkohola v izdihanem zraku. Ugotovili so tudi, da voznik nima pravice voziti motornega vozila v cestnem prometu, saj še ni opravil voziškega izpita in da je osebnemu vozilu, ki ga je vozil, potekla registracija.

Policisti so mu zato prepovedali nadaljnjo vožnjo, česar pa ni upošteval in so ga nekaj kasneje še istega večera ponovno ustavili na Prevaljah. Tam se je do policijske patrole neprimerno vedel in dali so ga na hladno.

Pridržanje do strelnitve so policisti prav tako odredili za voznika osebnega avtomobila P.T. s Prevalj, ki so ga dne 16. 1. 2000 ob 2.55 ustavili v naselju Čečovje na Ravnah na Koroškem. Odredili so preizkus z elektronskim alkotestom, ki je pokazal prisotnost 1.79 promile alkohola v izdihanem zraku.

Tragedija

Do prave družinske tragedije je v začetku februarja prišlo v Mislinji, ko je petnajstletna hči ob pomoči dve leti starejše prijateljice s pištolo hladnokrvno umorila svojo mater. Policistom so v zvezi s tem dogodkom naprej prijavili samomor, vendar se je kmalu izkazalo, da je šlo za umor iz koristoljubja.

Policisti so mu začasno odvzeli voziško dovoljenje in prepovedali nadaljnjo vožnjo. Tudi ta voznik prepovedi ni upošteval in ko so ga nekaj časa kasneje ponovno srečali za volanom, so ga, ker je bilo očitno, da bo s prekrškom nadaljeval, spravili v policijske prostore do izstreznitve.

Ulovili lovca

Pri drobnem, vendar nič manj nevarnem kriminalu smo. Tretji februar letos je bil dan, ko so policisti in kriminalisti opravili tudi kakšno hišno preiskavo. Poglejmo dve uspešni izmed njih.

Na podlagi pisne odredbe pristojnega sodišča so naredili hišno preiskavo pri P.M. iz občine Ravne na Koroškem. Med preiskavo so našli in zasegli lovsko puško (šibrovko) starejše izdelave, neznanke in 53 nabojev različnih kalibrov in znamk. Ker P.M. za posest puške in nabojev ni imel dovoljenja, ga bodo predali sodniku za prekrške.

Pri drugi hišni preiskavi na podlagi uradnih dovoljenj pri F.F. iz občine Slovenj Gradec pa so našli in zasegli samokres znamke Brixia Arms model 92, kalibra 8 milimetrov, v katerem je bil sicer že aktiviran tulec plinskega naboja. Prav tako so našli 18 nabojev različnih kalibrov in znamk. Za njihovo posedovanje F.F. ni imel dovoljenja in ga bodo predali sodniku za prekrške.

Nenajavljene "preiskave"

Nenajavljeni preiskovalec brez ustreznih dovoljenj, pa se je na "hišni preiskavi" mudil v dneh med 31. 12. 1999 in 14. 1. 2000 v prostorih podjetja Jeklolivarna v železarni na Ravnah na Koroškem. Vlomil je namreč v devet kovinskih omaric in iz njih odnesel različno orodje in pripomočke za varjenje. S tem je podjetje Kačar - Mont d.o.o. iz Maribora oškodoval za 303.454 tolarjev.

V dneh med 28. 1. 2000 in 30. 1. 2000 je nepozvan "preiskovalec" obiskal šolsko kuhinjo na Gimnaziji Ravne na Koroškem in odnesel prazno registrsko blagajno in telefonski aparat ter lastnika oškodoval za 170.000 tolarjev.

V tri lesene garderobne omarice, ki jih uporabljajo zaposleni v kuhinji bolnišnice v Slovenj Gradcu, je 15. 1. 2000 v popoldanskem času pogledal neznan storilec in odnesel 9000 tolarjev gotovine, ročno uro znamke CASIO in zlato moško zapestnico. Protipravno je tako svoje premoženje povečal za dobrih 35.000 tolarjev. 11. 1. 2000 je v kratkem času med 19.15 in 20.15 neznan storilec iz garderobe Kulturnega doma v Starem trgu pri Slovenj Gradcu, odtužil dve ženski bundi in eno moško bundo, platnen moški plašč, moški pulover iz termoflisa ter nahrbtnik. S tem je dijake Gimnazije Slovenj Gradec, ki so bili tedaj na vajah v kulturnem domu, oškodoval za 72.000 tolarjev.

Zakaj takšno dejanje, pa se lahko vprašamo ob policijskem sporočilu o dogodku v času med 8. 1. 2000 in 10. 1. 2000. V tem času je namreč neznan storilec na parkirišču v Ronkovi ulici v Slovenj Gradcu razbil vetrobransko steklo na osebnem avtomobilu znamke Renault 4, nakar je vstopil v vozilo in odtrgal prestavno ročico. S tem je podjetje G&FORM d.o.o. iz Slovenj Gradca oškodoval za 15.000 tolarjev.

Črnosek

Sekiro na ramo in motorno žago v torbo pa je med 10. 1. 2000 in 27. 1. 2000 dal neznan "drvar", se podal v gozd v Bistri v občini Črna na Koroškem, kjer je podrl tri bukova in eno smrekovo drevo, v skupni količini okoli sedem kubičnih metrov lesa. Sklad kmetijskih zemljišč Republike Slovenije je tako oškodoval za dobrih 50.000 tolarjev.

Zapoznelec

Nekoliko pozno si je svojo novoletno jelčico nameraval nabaviti neznan storilec, ki je v noči med 17. 1. 2000 in 18. 1. 2000 pred blagovnico Market v Mislinji z ročno žago na višini 160 centimetrov, do globine 18 centimetrov prerezal 23 centimetrov debelo deblo okrasnega drevesa (novoletne jelke).

Zaradi tega je dne 18. 1. 2000 okoli 11. ure 10 metrov visoko drevo padlo na parkirišče in pločnik pri blagovnici. Na srečo ob tem času na pločniku in parkirišču ni bilo nikogar, tako da tudi nihče ni bil poškodovan in tudi gmotna škoda ni bila velika.

Koprčan

V pričujoči zgodbi bolj glosiranega dela črne kronike bi kaj lahko Koprčan igral dvojno vlogo. Vendar za enega Koprčana vemo zagotovo, drugega pa lahko bolj slutimo.

Kratko policijsko sporočilo:

"Dne 26. 1. 2000 ob 21.35 so policisti Policijske postaje Ravne na Koroškem na regionalni cesti v naselju Ravne na Koroškem ustavili voznika osebnega avtomobila F.K. iz Kopra. Odredili so preizkus alkoholiziranosti z elektronskim alkotestom, ki je pokazal prisotnost 2,64 promile alkohola v izdihanem zraku. Policisti so mu začasno odvzeli voziško dovoljenje in mu prepovedali nadaljnjo vožnjo. F.K. prepovedi ni upošteval, saj so ga policisti ob 22.15 ponovno ustavili; ker je bilo očitno, da bo s prekrškom nadaljeval, so policisti zoper njega odredili pridržanje do strelnitve."

"Kje bi tukaj lahko igral vlogo še drugi Koprčan, je bolj retorično vprašanje," ponovno teži Rene, prijatelj mojega prijatelja, "bifedžije" Mirana z Raven na Koroškem.

"Kot pravi Koprčan je alkohol v izdihanem zraku lahko povzročil samo drugi - bolj rdeči - Koprčan, kar gre seveda šteti za olajševalno okoliščino. Je pa še druga možnost: ne verjamem, da je lahko Koprčan s takšno količino Koprčana pripeljal vse od Kopra. Mislim, da se je alkoholno navdahnul na Koroškem, kar pomeni, da v sebi ni imel drugega Koprčana, marveč kar mošt. To pa je za Korošče še večja olajševalna okoliščina. Tako kot je za nas, Francoze, olajševalna in prijetna okoliščina značilno francosko kosilo; dunajski zrezek s pomfrijem in fižolovo solato z bučnim oljem!"

SREČANJE Z VINSKO KRALJICO, KRALJICO TERANA

Lansko jesen sva z ženo Štefko preživela teden dni dopusta v stari, obnovljeni kmečki hiši v prijazni vasi Skopo pri Dutovljah na Krasu. Sprehodi po vasi Skopo, do Dutovelj in po okolici, so bili prijetni in so nama prijali. Zrak je tam doli na Krasu, zaradi sapice, ki zmeraj pihlja, svež in zdrav, posebno ponoči. Na Krasu je topleje in veliko več sonca kakor pri nas. Tudi tamkajšnjo vročino je mnogo lažje prenašati, zaradi sveže sapice, ki podnevi in ponoči stalno pihlja, osvežuje in prijetno hladi.

Hiša je obnovljena. Stoji skupaj s sosedovo in farovžem na vrhu hriba, tik ob cerkvi, za katero se nahaja lepo urejeno pokopališče. Vse skupaj pa krog in okrog obdajajo vinogradi, nasadi trte terana. Vsako leto proti koncu avgusta priredijo v Dutovljah tradicionalni, ljudski praznik "Terana in pršuta". Na prireditvenem prostoru med borovci in vinogradi pri Dutovljah velja na praznik pravilo, da se udeležencem slavlja postreže samo z domačimi dobrotami s Krasa. Temnordečemu, gostemu teranu se priležejo le najboljši pridelki teh krajev: prvovrsten pršut, panceta, domače klobase, ovčji in kozji sir. Pa zlatorumeno pečeni odojki, orehovi štruklji in potica poleg domačega, dišečega, kraškega kruha. To so izdelki, ki ta dan daleč dišijo s stojnic aktiva kmečkih žena na Krasu. Samo to, kar je izvirno kraško, pristno domače, kaj velja. Štruklje na primer peče pet žensk, članic Aktiva kmečkih žena, od polдне do polnoči.

Pred vhodom v hišo pri Tomažu

O tem nam je veliko povedala gospa **Sabina Gulič**. Doma je pri Tomažu, kakor se po domače imenuje njena hiša ob cesti. Dela ima veliko, nikoli ga ne zmanjka. Poleg gospodinjstva, skrbi za otroke in dela na kmetiji sodeluje v Društvu kraških, kmečkih žena v Sežani. Posebno mnogo dela imajo vsako leto s pripravami na ljudski praznik "Terana in pršuta" v Dutovljah. Vsako leto izberejo tudi kraljico terana in pršuta. Kraljico je treba vsako leto izbrati in izvoliti med mnogimi kandidatkami, mladimi dekletami in ženami, ki se potegujejo za ta visoki častni naslov.

Za tak naslov pa ne zadostuje samo mladost, zdravje in lepota dekleta ali ženske. Potrebno je tudi zelo veliko znanja in poznavanje najrazličnejših panog kmečkega življenja in dela. Predvsem je potrebno natančno poznavanje vinogradništva, vzgoje najrazličnejših vrst vinske trte in grozdja, obiranje grozdja in praviloma pridelave vina. Vino, pridelano z znanjem, delom in ljubeznijo je šele takšno, da človek pri pitju resnično uživa in se šele prav zaveda, da je ta

Sabina Gulič - kraljica terana in pršuta

žlajtina, sladka kapljica, pridelana s trudom in znojem resnično od boga dan in blagoslovljen dar kamenite, kraške narave.

Gospa Sabina Gulič, p.d Tomaževa iz Skopega na Krasu, je osvojila in dve leti zapored nosila krono in visoki, častni naslov "Kraljica terana in pršuta". To pa predvsem zaradi njenega velikega in izčrpnega znanja o vinogradništvu in vsem drugem, kar je bilo potrebno za zmago. Zdaj se je posvetila delu na svoji kmetiji in svojemu konjičku, nesebičnemu razdajanju za druge v okviru Društva kmečkih, kraševskih žena v Sežani.

Mladih, brhkkih kraških deklet ne bo zmanjkalo. Vsako leto bo več takšnih, ki bodo odgovarjale zahtevam izbora kraljice. Vse dokler bodo Kraševci gojili to lepo navado. Eno od mnogih, značilnih za to lepo slovensko pokrajino blizu našega morja. Srečati bivšo "Kraljico terana in pršuta" vendarle ni kar tako: človek vendar ne sreča vsak dan kraljice. Kraljice so redke. Pa naj bodo kakršne koli že!

Rok Gorenšek

PREŠKI VRH TUDI DRUGAČE

Živimo na podeželju, v kraju, ki je znan širom Slovenije. Saj je v naši neposredni bližini spominski muzej Prežihova bajta.

Življenje na podeželju pa nam omogoča tudi druženje z živalmi, tako divjimi kot domačimi. Zato marsikateri "izgubljenček" na štirih tačkah najde pri nas tudi zavetišče, če ne že drugi dom. Največ pritenčkov je seveda mačjega rodu. Bili so pri nas že vseh vrst in barv, od belih, črnih, rjavih do tigrasto sivih in pisanih. Ko smo jih nahranili, ocedili in nekatere med njimi tudi pozdravili, so bili najhvaležnejši prebivalci Prežihovega vrha. A kaj, ko ne za dolgo! Pred letom dni je prišel k nam tudi muc Ranž. Bil je lep, prelep muc in vsakdo, ki je prišel k hiši, ga je občudoval. Podoben je bil risu, vendar s podolgovatimi širokimi temnorumenimi progami. Nisem še videla takšnega muca. Izhajal je nekje z Raven, natančneje, zašel je v Železarno. Morda je sledil lastniku, ki je šel tja v službo. Potikal se je po Železarni, nekaj časa so ga hranili v enem obratu, nato v drugem. Najraje pa se je zadrževal tam, kjer je bila malica. Nekega dne je prišel na obisk v obrat, kjer je zaposlen moj očka. Sprva so ga hranili, nato pa ga je očka pripeljal domov.

Takoj je pridobil našo naklonjenost ter postal naš hišni prijatelj, ki smo ga vsi imeli radi. Kadar je bila doma moja starejša sestra Mojca, je včasih prišlo do prepira, komu bo Ranž delal družbo. Verjetno nas je imel za svojo družino in brez nas ni šel nikamor, če pa se je oddaljil od hiše, je na klic priteklo v nekaj minutah. S kužkom Murijem sta kar tekmovala za našo naklonjenost in vendar sta živela v sožitju.

Lovil je miške in zalezoval ptičke, branil je svoje območje in se včasih oddaljil do sosedove hiše, ki je le streljaj oddaljena od nas. Očka pa nas je pričel opozarjati, da je to za našega Ranžija lahko nevarno. Očitno tega nismo vzeli dovolj resno, a sosed je vedno bolj gledal za njim in če je le mogel, ga je obrcal, ob zvonkem smejanju njegove žene.

Nekega jutra v januarju je Ranž kot ponavadi spremljal moja mamico v hlev, a ni se več vrnil. Zanj je bilo usodnih le tistih slabih dvajset minut, ko je bil sam pri sosedovi hiši. Ko sem šla v šolo, sem videla majceno sveže stopinje v snegu, ki so vodile mimo našega hleva na sosedovo dvorišče. Vendar stopinj nazaj ni bilo več!

Iskali smo ga, klicali več dni, nazadnje pa mi le ni dalo miru in sem se opogumila ter vprašala osumljenega sosedu, če je kaj videl mojega Ranža. Takoj je postal zmeden in v glavo močno pordel. Ko sem omenila, da tudi njihovega muca ni videti, je šele čez nekaj časa odvrnil: "Sta se pač šla skupaj nekam potepat!"

Vendar sem še tisti trenutek vedela, da temu ni tako. Svojega muca je imel že od tistega usodnega jutra skritega in zaprtega v kleti!

V Železarni dela 3000 ljudi in nobeden mu ni storil nič zalega.

Na našem lepem vrhu, sredi idiličnega okolja, pa se je znašel okrutnej, ki izvaja svoja sadistična nagnjenja nad bitji, ki se mu ne morejo postaviti v bran!!!

Najhuje me boli, ko vidim na drveh prislonjeno orodje, s katerim je morda ubil mojega nedolžnega mucka. Takšni ljudje bi morali biti kaznovani!

Zdaj vem, kam so izginili vsi naši mucki: Snežko, Šaci, Punči, Piki, Tigi, Sivči, Mikica....

O zadnjem dogodku sem obvestila tudi društvo proti mučenju živali v Slovenj Gradcu in močno upam, da bom z njihovo pomočjo še rešila kakšnega mucka na našem vrhu!

Urška Petrič
Gimnazija Ravne na Koroškem

INFLACIJSKO ZAVAJANJE...

"Državna" statistika že leta nazaj nesramno zavaja o skorajda nulli inflaciji. In prepričan sem, da nisem edini Slovenec, živeč na sončni (prav: senčni!) strani Alp, ko slišim Janeza Drnovška ali Marjana Senjurja, ki zatrobita v eter, da država tako dobro gospodari, da smo na primer januarja letos imeli samo 0,8 odstotno inflacijo. Da me tedaj zaboli pri srcu, da duša zakriči od besa nad lažjo naših politikov! Upam, da le vedo, da jim tega Evropa ne verjame.

Glede na številne podražitve januarja letos si upam brez sramu zapisati, da je država januarja dosegla najmanj 4 odstotno inflacijo. V lanskem letu pa več kot 15 odstotkov. Letos bo glede na dosedanje podražitve še znatno višja.

Večini Slovencev je znano, da je vlada takoj po Millenniumu drastično zvišala ceno utekočinjenega plina (in mariborska plinarna napoveduje novo podražitev), ker prva za 9,4 odstotka ni bila dovolj visoka. Tja do plafona je uspelo TELEKOMU zvišati cene impulsov kar za 80 odstotkov. Nobena skrivnost ni, da bo s podražitvijo telefonskih pogovorov letos priteklo v vedno nenasitno državno blagajno kar nekaj milijard tolarjev.

Podražil se je avtobusni potniški promet, pa Pošta je tudi dobila nekaj državnega žegna, saj so poštna pošiljke dražje, dražji so vsakdanji kruh, jajca, zelenjava (vitamini!), stanarine se dražijo iz meseca v mesec. Vedno znova in znova mesarji zvišujejo cene mesu in mesnim izdelkom. Moški čevlji danes stanejo že tudi 20 tisočakov, moška obleka (brez telovnika) pa že 90 tisočakov (to je ena in pol moje mesečne pokojnine).

Vsega tega statistika ne "vidi"! Resnici na ljubo naj zapišem, da na žalost ne vem, na katerih znanih univerzah (v Bologni, v Parizu na Sarboni?) so naši zavajajoči politiki študirali. Verjetno niso imeli predmeta o retoriki resničnosti.

Franjo Hovnik, Ptuj

KAKŠEN BO LETOŠNJI PUST?

Slovinci smo narod, ki je veliko praznikov povzel iz poganskih šeg. To je v nas že ponarodelo, čeprav njihov čas ni takrat, ko mi obhajamo. Tako na primer božič: zgodovinsko povedano se je Jezus rodil v poletnem času. Potrjeni so meseci od maja do septembra. A smo povzeli, kot mnogi drugi narodi, božič v zimskem času, ko se prazniki lažje obhajajo, saj pozimi ni toliko dela kot poleti.

Prav tako je izmišljena pustna šema, ki nam ponazarja slovo zime in stopanje v pomladni Konfucij.

Pust praznujemo veselo, saj smo Korošci po svoje veseli ljudje. Znamo prebroditi težave, ki prihajajo nad nas. Navadno rečemo: "Nekako pa že bo!"

Pa se malo spustimo v ta presneti pustni čas. Kaj pomeni pustni ples? Iz bajeslovja je razvidno, da je ta ples neko čarodejno dejanje. Posebej pri nas na Koroškem in na Štajerskem (ptujski kurenti). Posebno gospodinje na kmetih so užaljene, če se na pusta ne raja. Pravijo - letos pa repe ne bo!

Davna izpoved pa pravi, da je ravno na pusta pričetek novega leta. Takrat se je leto začinjalo s prvim marcem in je bil rimski mesec september (sedanji december) deseti mesec. 1. marec je bil čarodejni novoletni dan, ki je bil odločilen za novo leto.

Pomembne praznike smo že od nekdaj obhajali, seveda ni manjkalo obilo jedače in pijače. Še posebej za pustne dneve danes slavimo z raznimi tečnimi jedmi, ki na Koroškem ne smejo manjkati na mizah: pustni krapci ali po starem "fancouti". Zgodovina pravi, da so bili krapci nekoč žrtveni dar poganskim bogovom. Tudi svinjske glave ne sme manjkati na mizi, pa seveda drugih poslastic. Sramotno je, če si na pusta ne moreš privoščiti kosila.

Počakajmo tudi letošnjega pusta z dobro voljo. Iz leta v leto pojdemo s tem sporočilom! Skušajmo vsaj za ta veseli čas odvreči skrbi, saj smo Korošci veseli in dobri ljudje.

Viktor Levovnik

BITI ŠIVILJA

Alenka Brišnik in Silva Belčič, učiteljici praktičnega pouka šivanja na Srednji šoli Muta, sta s sopokroviteljstvom trgovine Šipek iz Vuzenice med štiri stene prave šiviljske delavnice povabile Lojzka, Bojana, Branka, Silva, Gregca, Majo, Elviro in Jasmino, osmerico radovednih glav iz OVI - ja, organizacije vzgoje in izobraževanja na šoli s prilagojenim programom, enote osnovne šole na Muti.

S pomočjo razumevajočih dijakov Tončke, Željka, Betke in Nataše so naredili prve korake v svet umetnosti šivanja.

Jasmina se je trudila s polnilom, Lojzek nikakor ni našel pravega blaga za svoj "poušterček".

Vsi pa so se neznansko razveselili kopic in šalov, ki so jih zanje ukrojili pridni dijaki in jih s pomočjo "Polžkov" iz OVI- ja tudi sešili. Danes jih varujejo pred zloveščo gripo...

Ne samo zaradi šalov in kopic ter pisanih blazinic, tudi zaradi najslajšega krompirčka, kar ga premore svet, bo drobnim glavicam obisk na Srednji šoli na Muti ostal nepozaben. Za dobroto se zahvaljujejo kuharici Mariji Horvat, za prijaznost vsem na šoli, zlasti gospe Silvi in gospe Alenki ter prijaznim dijakom.

TRV

Mali POLŽKI iz OVI-ja na Muti so bili pravi mojstri šivanja...

ZAHVALA

Društvo proti mučenju živali Slovenj Gradec se iskreno zahvaljuje Gospodu Adiju SMOLARJU za njegov denarni prispevek našemu društvu, ki se kot edino tovrstno društvo na Koroškem srečuje z mnogimi "živalskimi" problemi, katerih vzrok je najpogosteje ali pa zgoj Človeški dejavnik. Vsak denarni prispevek našemu društvu je zelo dobrodošel, saj se kot neprofitno društvo ne moremo ukvarjati s pridobitno dejavnostjo, zapuščenih in drugače pomoči potrebnih živali, zlasti psov, pa je na našem območju veliko. Hvala.

Aleksandra Stermec Perovec univ. dipl. iur.,
predsednica DPMŽ Slovenj Gradec

Mali oglasi:

Počitniško - kamp prikolico kupim.
Tel.: 062 412 038 ali 041 624 459.

V Slovenj Gradcu vzamem v najem garsonjero ali enosobno stanovanje.
Tel.: 031 533-446

Za več let oddamo v najem poslovni prostor (200 m² - do nedavno šivalnica Preventa) na kopalšču v Mežici, za lahko ali čisto proizvodno ali storitveno dejavnost ali za skladiščenje. Izključena je gostinska ali zabavišna dejavnost.

Informacije po telefonu, št. 35 421, zjutraj ali zvečer.

HOROSKOP MAREC 2000

OVEN: Prihodnje dni boste lahko uživali v spremstvu vašega zaščitnika: vročekrvni Mars bo pomagal utišati dvome in napolniti vaše energetske zaloge. Notranji viharji se bodo umirili in namesto dolgotrajnih čustvenih zapletov lahko pričakujete toplo ljubezensko pomlad. Ne obračajte vse te silne energije proti sebi!

BIK: Občutek, da z eno nogo pritiskate na plin, z druga pa zavirate, je lahko sicer neprijeten, dokler se zavestno ne ustavite in premislite, česa potrebujete in zmorete več, kaj pa lahko brez škode roma na smetišče vaše osebne zgodovine. Nenadoma boste odkrili, koliko časa vam ostaja za izpolnjevanje pomembnih načrtov.

DVOJČKA: Prebujanje pomladi se vas bo močno dotaknilo in hitre spremembe v najintimnejših vezeh niso izključene. Najbrž pa boste nove energetske spodbude in hitrejše bitje srca preusmerili v celovito strategijo, kako z znanjem in prijateljsko podporo napredovati v poklicu in si utrditi družbeni ugled.

RAK: Urejanje premoženjskih zadev se lahko nepričakovano razplete v vašo korist, saj boste zdaj delovali odločneje in brez utrudljivega pestovanja starih zamer. Če je vaš družbeni napredek odvisen predvsem od študija, izkoristite zvezdno podporo in zavijajte rokave. Kmalu se bo tudi pokazalo, kdo so vaši pravi prijatelji.

LEV: Zelo nemirno, a hkrati prijetno obdobje v partnerskih odnosih se vam obeta. Prve spomladanske sapice bodo pri vas najbrž vzbudile občutek utesnjenosti - želja po širjenju obzorja se lahko kaj hitro spremeni v odločno dejanje: odpotujte, če vam okoliščine dopuščajo, ali pa obrnite nov list v knjigi modrosti.

DEVICA: Energetske zaloge občasno kopnijo in zato se boste verjetno prihodnje dni umaknili v ustaljeni ritem vsakdanjih obveznosti. Večje projekte boste zaupali drugim, sami pa jih boste le od daleč nadzirali. Če ne bo potekalo vse tako kot si predstavljate, najprej preverite, ali niso vaše zamisli že nekoliko zastarele.

TEHTNICA: Pustolovsko razpoloženje prihodnjih dni se bo glede na trenutne življenjske okoliščine sicer različno odražalo, vselej pa bo v igri ljubezen, kanček hazarda in dovolj razumskega nadzora, da boste obdržali ravnotežje. Sposobni se boste zelo hitro odločati in prijazno "poveljevati" partnerju ali sodelavcem.

ŠKORPION: Če ne prej, se boste v bližnji prihodnosti najbrž ujeli pri strogi delitvi na črno in belo: z nekaterimi ljudmi boste imenitno sodelovali, v drugih pa boste prepoznali ostre nasprotnike, morda tudi po krivici. Slednjim se brez poprejšnje sodbe raje izognite. Najbolj uravnoteženo se boste počutili v dvoje.

STRELEC: Najbrž se vas polasča sicer prijeten čustveni nemir, ki pa ga vaš partner ne more povsem potešiti. Gre za prekipevanje energije - prav koristno jo lahko investirate v morda že pozabljene vsakdanje obveznosti in v čim bolj živahne stike z najbližjo okolico. Če ste trenutno sami, vas bo vodila osvajalska Marsova energija.

KOZOROG: V finančnih in premoženjskih zadevah ste se najbrž ravno prav uigrali, da boste lahko z Marsovo podporo zdaj strli še najtežje orehe. Vaše odločne besede bodo odmevale predvsem doma in če ste jih pravično zastavili, se ne bojte zamer. Čas je naklonjen tudi spretnemu uravnavanju odnosov z bližnjim sorodstvom.

VODNAR: Zvezdno nebo nakazuje, da se boste verjetno soočili s čustveno in denarno "lakoto". Pri vsej uglajenosti, ki jo opažajo drugi bolj kot vi sami, se vam niti prvega niti drugega ni treba bati. Za urejanje osebnega proračuna je zdaj pravi čas, ljubezen pa se bo lahko razcvetela šele, ko je ne boste za vsako ceno iskali samo med štirimi stenami.

RIBI: Počutili se boste spet "v svoji koži" - hitri, izmuzljivi in skrivnostni. Nihče ne bo opazil, da pri tem zelo prisebno nadzirate vse, kar delate. Če poznate svoj cilj, in še posebej, če se ukvarjate s financami in z drugimi premoženjskimi posli, boste ukrepali bliskovito in verjetno tudi uspešno.

OBMOČNA ENOTA SLOVENJ GRADEC
tel.: 0602 505 611, fax: 0602 41-840

Radlje ob Dravi, tel.: 0602 73-024
 Ravne na Koroškem, tel.: 0602 288-621

Črna na Koroškem, tel.: 0602 38-488
 Dravograd, tel.: 0602 84-506
 Mežica, tel.: 0602 37 026

PREMOŽENJSKA ZAVAROVANJA

Poslovno premoženje

Poslovna sredstva	Odgovornost
Zgradbe	Splošna odgovornost
Stroji in oprema	Odgovornost za izdelke
Blago	Poklicna odgovornost
Prevozna sredstva	Odgovornost prevoznika
Posevki in plodovi	Avtomobilska odgovornost

Finance
Terjatve
Izpad dohodka
Investicije
Kavcije

Dom
Požar
Premoženje
Vlom
Steklo
Hišne živali

Osebnostno premoženje

Avto
Kasko
Odgovornost
AO-plus
Pravna

Prosti čas
Potovanje
Rekreacija

Dopolnilne dejavnosti
Posevki
Živali
Stroji in oprema

triglav premoženje

ŽIVLJENJSKI KROG

ŽIVLJENJSKA ZAVAROVANJA

Kapitalska zavarovanja

Življenjska zavarovanja
 Rentna zavarovanja s
 stipendijskim zavarovanjem
 Prostovoljna pokojninska
 zavarovanja

Riziko zavarovanja

Nezgodna zavarovanja
 Zdravstvena zavarovanja
 za potovanja v tujini

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

zavarovalnica triglav, d.d.

zipo
KOROŠKE TRGOVINE

Celjska cesta 33, Slovenj Gradec

**Prodajni center z največjo izbiro in
najobsežnejšimi prodajnimi površinami
na Koroškem**

ŽIVILA

- bogata izbira vseh vrst živil in gospodinjskih potrebščin

TEHNIČNO BLAGO

- bela tehnika, akustika, mali gospodinjski aparati, posoda, kristal
- orodja, okovja, drobna železnina
- elektro material, svetila
- barve, laki, lepila, topila in pribor

GRADBENI MATERIAL

- bogata izbira vseh vrst gradbenih materialov
- zidne in talne obloge, sanitarna keramika
- vodovodni in toplovodni instalacijski material

Celovita ponudba blaga po izjemno konkurenčnih cenah.

**Največji prodajni center,
ki bo spremenil vaše nakupovalne navade!**